

Strasbūras, 2016 10 25
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

2011 m. kovo 16 d. Komisija pasiūlė Direktyvą dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB). Šis pasiūlymas, kurį Taryba vis dar svarsto, – viena iš Komisijos REFIT iniciatyvų, o jos tikslas – pateikti įmonėms vieną pelno mokesčio taisyklių rinkinį, kuriuo vadovaudamosi jos galėtų vykdyti veiklą visoje vidaus rinkoje. Taigi pagal 2011 m. BKPMB pasiūlymą įmonės galėtų laikyti Sąjungą bendrąja rinka pelno mokesčio tikslu, todėl pagerėtų jų tarpvalstybinės veiklos sąlygos ir būtų skatinama prekyba ir investicijos.

Pastaruoju metu tarptautinė bendruomenė suprato, kad dabartinės įmonių apmokestinimo taisyklės nebeatitinka šiuolaikinių aplinkybių. Paprastai įmonių pajamos apmokestinamos nacionaliniu lygmeniu, tačiau ekonominė aplinka tapo labiau globalizuota, mobili ir skaitmeninė. Verslo modeliai ir įmonių struktūros yra daug sudėtingesni, todėl lengviau yra perkelti pelną¹. Be to, dėl nacionalinių pelno mokesčio sistemų skirtumų pastarąjį dešimtmetį klestėjo agresyvus mokesčių planavimas. Taigi, kai nacionalinės taisyklės rengiamos neatsižvelgiant į tarpvalstybinį įmonių veiklos aspektą, tikėtina, kad dėl skirtingų nacionalinių pelno mokesčio režimų sąveikos atsiras mokestinės tvarkos neatitikimų. Dėl tokių neatitikimų kyla dvigubo apmokestinimo ir dvigubo neapmokestinimo rizika ir iškraipomas vidaus rinkos veikimas. Šiomis aplinkybėmis valstybėms narėms, imantis vienašališkų veiksmų, vis sunkiau kovoti su agresyvaus mokesčių planavimo praktika², kad apsaugotų nacionalinę mokesčių bazę nuo erozijos ir užkirstų kelią su pelno perkėlimui.

Atsižvelgiant į tai, kad šiandien Europos prioritetą – skatinti tvarų augimą ir investicijas sąžiningesnėje ir labiau integruotoje rinkoje, teisingam ir veiksmingam įmonių pelno apmokestinimui reikia naujos sistemos. Šiomis aplinkybėmis BKPMB tampa veiksminga priemone siekiant priskirti pajamas ten, kur sukurama vertė: tam taikoma formulė, pagrįsta trimis vienodo svorio veiksniais (t. y. turtu, darbu ir pardavimu). Kadangi šie veiksniai susiję su vieta, kurioje įmonė uždirba pelną, jie yra atsparesni agresyvaus mokesčių planavimo praktikai negu paplitę sandorių kainodaros metodai, skirti pelnui paskirstyti.

Be BKPMB kovos su mokesčio vengimu funkcijos, atnaujintame projekte taip pat būtų išlaikytos pelno mokesčio sistemos savybės, t. y. būtų gerinamos tarpvalstybinės prekybos ir investicijų galimybės vidaus rinkoje. Šiuo metu tarpvalstybinę veiklą vykdančios įmonės turi laikytis net 28 skirtingų pelno mokesčio sistemų reikalavimų. Tai nelengvas procesas, tiek laiko, tiek ekonomine prasme, kuris nukreipia pastangas nuo esmės – verslo veiklos. Į atnaujintą BKPMB teisės akto pasiūlymą taip pat įtraukiami 2011 m. pasiūlymo privalumai: įmonių grupėms, kurios mokesčių požiūriu vykdo veiklą bent vienoje valstybėje narėje, būtų taikomas vienas mokesčių bazės apskaičiavimo taisyklių rinkinys visoje Europos Sąjungoje (ES) ir taip jos taptų atskaitingos vienam mokesčių administratoriui (vieno langelio principas). Tarpvalstybinė nuostolių užskaita tebebūtų automatinė konsolidavimo pasekmė, o sandorių kainodaros taisyklės nebūtų taikomos grupės narėms, nes visos grupės pajamų vidaus paskirstymas būtų vykdomas pagal paskirstymo formulę.

¹ Komisijos tarnybų dariniame dokumente ([SWD\(2015\) 121 final](#)) pateikta išsami tarptautinių įmonių pelno apmokestinimo ankstesnių pokyčių apžvalga ir dabartinės problemos ir uždaviniai.

² „Vykdančios agresyvių mokesčių planavimą mokestinė prievolė mažinama pasinaudojant mokesčių sistemos techniniais aspektais arba dviejų ar daugiau mokesčių sistemų neatitikimais.“ (2012 m. gruodžio 6 d. Komisijos rekomendacija dėl agresyvaus mokesčių planavimo, [C\(2\) 8806 final](#)).

Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, atnaujintos iniciatyvos skirtumas yra tas, kad joje nustatomos privalomos taisyklės, taikomos tam tikrą dydį viršijančioms grupėms siekiant padidinti sistemos atsparumą agresyvaus mokesčių planavimo praktikai. Vis dėlto būtų svarbu, kad subjektai, kuriems Sąjungoje taikomas pelno mokestis, bet kurie neatitinka kriterijų, kad jiems būtų taikoma bendra sistema, galėtų pasirinkti taikyti šias taisykles.

Siekis įgyvendinti BKPMB iniciatyvą

Nuo 2011 m. Taryboje vykstančios diskusijos rodo, kad BKPMB pasiūlymas – labai plataus užmojo projektas – toks, koks pateikiamas, be laipsniško modelio greičiausiai nebūtų priimtas. Todėl dėl įvairių elementų (ypač mokesčių konsolidavimo) vyksta sunkios diskusijos, kurios galėtų stabdyti kitų pagrindinių sistemos ypatybių aptarimo pažangą. Stengdamasi įveikti šį proceso sulėtėjimą, 2015 m. birželio mėn. veiksmų plane Komisija siūlė taikyti laipsnišką BKPMB modelį. Komisija siūlo atidėti su konsolidavimu susijusį darbą ir pirmiausia susitarti dėl privalomo bendros bazės, t. y. bendros pelno mokesčio bazės (BPMB), taisyklių rinkinio. Vis dėlto Komisija pateiks du pasiūlymus, t. y. dėl bendros pelno mokesčio bazės ir BKPMB, tuo pačiu metu, kaip vienos iniciatyvos dalį. 2011 m. pasiūlymas dėl BKPMB, kurį Taryba vis dar svarsto, bus atsiimtas tuo pačiu metu, kai Komisija priims naujus pasiūlymus. Todėl labai svarbu, kad mokesčių konsolidavimas išliktų esminiu BKPMB iniciatyvos elementu, nes didžiausių mokestinių kliūčių, su kuriomis Sąjungoje susiduria įmonės, klausimus galima spręsti tik konsoliduotoje grupėje.

Šiame direktyvos pasiūlyme daugiausia dėmesio skiriama antram laipsniško modelio etapui, kuris bus vykdomas pasiekus politinį susitarimą dėl bendros bazės elementų. Kol bus pasiektas susitarimas, pasiūlymas dėl BKPMB bus nagrinėjamas Taryboje. BKPMB pasiūlyme nustatomos grupės sudarymo sąlygos, galimos grupės formos ir techninių konsolidavimo aspektų taisyklės. Be tampančios grupės nariu ir paliekant grupę būtinų patikslinimų, pasiūlyme nustatomas veiklos organizavimas, daugiausia dėmesio skiriant tarpvalstybinių grupių ypatumams, tiksliau nuostoliams ir nerealizuotams kapitalo prieaugiui taikomai tvarkai. Jame taip pat yra nuostatų dėl grupės ir kitų subjektų sandorių; šios nuostatos pirmiausia susijusios su išskaičiuojamiesiems mokesčiams taikoma tvarka ir kredito lengvata, taikoma dvigubam apmokestinimui. Vienas iš pagrindinių pasiūlymo elementų – paskirstymo formulė, t. y. svertinių veiksmų mechanizmas, taikomas paskirstant grupės konsoliduotąją mokesčio bazę atitinkamoms valstybėms narėms. Pagal bendros bazės taisyklės įmonės, administruodamos savo mokestinį įsipareigojimą, iš esmės gali toliau taikyti nacionalines taisykles, tačiau, siekiant įtraukti tarpvalstybinių grupių struktūras, BKPMB taikyti reikėtų specialios administravimo sistemos.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Atnaujinto BKPMB pasiūlymo esmė pateikta Komisijos komunikate dėl veiksmų plano dėl teisingos ir veiksmingos pelno mokesčio sistemos Europos Sąjungoje, kuris buvo priimtas 2015 m. birželio 17 d. Veiksmų plane nustatytos penkios pagrindinės veiklos sritys³. Jame apžvelgiamos Sąjungos pelno mokesčio politikos kryptys ir nustatomas tikslas sukurti ES pelno apmokestinimo sistemą, pagal kurią įmonės pelnas būtų apmokestintas jurisdikcijoje, kurioje vertė yra faktiškai sukuriamą. BKPMB pateikiama kaip visaapimanti iniciatyva, kuri gali būti itin veiksminga priemonė siekiant teisingesnio ir veiksmingesnio apmokestinimo tikslą.

³ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Teisinga ir veiksminga pelno mokesčio sistema Europos Sąjungoje. 5 pagrindinės veiklos sritys“, COM(2015) 302 final.

Be to, į atnaujintą pasiūlymą dėl BKPMB būtų įtrauktos taisyklės siekiant vykdyti pagrindinius EBPO Veiksmų plano dėl mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) veiksmus. Šie elementai, kaip minimalūs standartai, jau įtraukti į neseniai priimtą Tarybos direktyvą 2016/1164/ES (taip pat vadinama Kovos su mokesčių vengimu direktyva)⁴. Iš tiesų, turėtų būti tikimasi, kad į BKPMB iniciatyvą būtų įtraukti Kovos su mokesčių vengimu direktyvos kovos su mokesčių vengimu elementai, tačiau atsižvelgiant į naujas teisinės aplinkybes. Konkrečiai, normos turėtų būti bendros ES pelno apmokestinimo sistemos dalis ir pagal jas turėtų būti nustatytos besąlyginės taisyklės, o ne minimalūs standartai.

Ši atnaujinta BKPMB iniciatyva ryškiausiai pastebima iš visų Komisijos numatytų projektų teisingesnio apmokestinimo srityje. Ją pristatyti visuomenei planuojama tą pačią dieną, kaip ir Direktyvos dėl pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais, susijusiais su trečiosiomis šalimis, pasiūlymą (kuria bus iš dalies keičiama Kovos su mokesčių vengimu direktyva) ir Direktyva dėl ginčų sprendimo. Be to, pasiūlymas pagrįstas neseniai priimtais mokesčių projektais; be Kovos su mokesčių vengimu direktyvos, tai yra Patronuojančiųjų ir dukterinių bendrovių direktyvos persvarstymai (2014 ir 2015 m.) ir pasiūlymas dėl naujos Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyvos redakcijos (2011 m.). Patronuojančiųjų ir dukterinių bendrovių direktyvos iniciatyva ir kai kurie aptarti pakeitimai, susiję su Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyva, atspindi dabartinius politinius prioritetus – stiprinti ES mokesčių teisės aktus siekiant kovoti su agresyvaus mokesčių planavimo praktika.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

BKPMB priskiriama Komisijos teisingesnio apmokestinimo iniciatyvoms, ja būtų prisidedama šalinant kliūtis, dėl kurių atsiranda iškraipymų, trukdančių tinkamai veikti vidaus rinkai. Atsižvelgiant į tai, ši iniciatyva papildo ES lygmens teisės aktus bendrovių teisės srityje ir iš esmės atitinka tokius projektus, kaip kapitalo rinkų sąjunga ir kelias mokesčių skaidrumo, informacijos mainų ir kovos su pinigų plovimu iniciatyvas.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šis pasiūlymas priskiriamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 115 straipsniui. Jo tekste nustatoma, kad suderinimo priemonės pagal šį straipsnį turi tiesioginę įtaką vidaus rinkos sukūrimui ar veikimui.

Atnaujintos BKPMB iniciatyvos tikslas – pagerinti įmonėms veiklos sąlygas ES taikant mokesčių mokėtojams vieną pelno mokesčio teisės aktų taisyklių rinkinį visoje vidaus rinkoje, taip pat padaryti sistemą griežtesnę ir atsparesnę agresyviai mokesčių planavimui. Abu tikslai turi lemiamą tiesioginę įtaką vidaus rinkai, konkrečiai, jais siekiama pašalinti jos veikimo iškraipymus.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Ši iniciatyva atitinka subsidiarumo principą.

Kaip paaiškinta ankstesniuose skirsniuose, nors veiksmo problemos ir priežastys yra skirtingos kilmės, atrodo, kad jų žalingas poveikis gali būti veiksmingai pašalintas tik suradus

⁴ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva 2016/1164/ES, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1–14).

bendrą sprendimą: t. y. suderinus Sąjungoje pelno mokesčio režimus, būtų sumažinta iškraipymų rinkoje sukuriant teisingesnes ir nuoseklesnes mokesčių sąlygas įmonių veiklai. Akivaizdu, kad norint pasiekti rezultatų, būtina, jog atskirų ir nekoordinuotų veiksmų būtų imamasi ne valstybių narių, o Sąjungos lygmeniu. Kiekvienos valstybės narės atskirai planuojamos ir įgyvendinamos iniciatyvos ne tik neišspręstų dabartinių problemų, bet netgi jas pasunkintų, nes mokesčio mokėtojams vis tiek tektų naudotis 28 skirtingomis, o kartais viena kitai prieštaraujančiomis, mokesčio sistemomis.

Numatytos atnaujintos BKPMB iniciatyvos tikslas – reaguoti į didesnio augimo ir darbo vietų kūrimo poreikį vidaus rinkoje, taip pat kovoti su agresyvaus mokesčių planavimo praktika. Įgyvendinant visus šiuos tikslus iš esmės siekiama spręsti problemas, su kuriomis susiduria ne viena valstybė narė, todėl dėl jų pobūdžio reikėtų taikyti bendrą metodą. Atsižvelgiant į tai, bet kokios priemonės duos rezultatų tik jeigu taisyklės bus taikomos vienodai visoje vidaus rinkoje. Priešingu atveju pelno apmokestinimo sritis išliktų susiskaidžiusi, toliau kiltų fiskalinių kliūčių ir klestėtų nesąžiningos mokesčių konkurencijos praktika.

Be to, dabar mokesčių vengimo praktika pirmiausia taikoma tarpvalstybiniu mastu. Iš tiesų, dėl skirtingų mokesčių sistemų sąveikos atsiranda galimybių piktnaudžiauti nacionalinių pelno mokesčio taisyklių neatitikimais arba jais lengvai pasinaudoti. Be to, ES yra gerai integruota vidaus rinka, o tai reiškia aktyvią tarpvalstybinę veiklą, taigi pabrėžiamas susitarimų dėl koordinuotų sprendimų reikšmingumas.

Atsižvelgiant į numatytą atnaujinimo mastą ir poveikį, jo tikslai – sumažinti iškraipymus, atsirandančius dėl dabartinių 28 nacionalinių mokesčių režimų sąveikos, sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinėms investicijoms bendroje rinkose – būtų geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu.

Daugumą pagrindinių BKPMB sistemos problemų būtų galima išspręsti tik vykdant kolektyvinius veiksmus. Pavyzdžiui, dėl subjektų arba mokėjimų teisinio vertinimo neatitikimų atsiranda dvigubas apmokestinimas arba dvigubas neapmokestinimas, kurį būtų galima pašalinti iš įmonių tarpusavio santykių taikant bendro pelno mokesčio taisykles. Atskiri valstybių narių veiksmai geriausiu atveju išspręstų šias problemas tik tarp dviejų valstybių. Iš esmės veiksmingiausiai išspręsti šią problemą galėtų tarpvalstybinė nuostolių užskaita, jeigu visos valstybės narės ją teiktų, nors nereikėtų atmesti ir dvišalio problemos sprendimo būdo, kaip kitos geros pasirinkimo galimybės. Be to, grupės vidaus restruktūrizavimo neapmokestinamą, sudėtingos grupės vidaus sandorių kainodaros panaikinimą, taip pat pajamų proporcingą paskirstymą taikant formules grupės lygmeniu yra remiami tarpvalstybiniu lygiu – šie klausimai galėtų būti įgyvendinami tik taikant bendrą reglamentavimą.

• **Proporcingumas**

Numatytos priemonės yra tinkamos ir būtinos norimam tikslui pasiekti. Jomis tik suderinama pelno mokesčio bazė, o tai yra būtina sąlyga siekiant pašalinti nustatytas kliūtis, iškraipiančias vidaus rinką. Be to, atnaujinta BKPMB iniciatyva neriboja valstybių narių suverenumo ir jos gali nustatyti savo norimą mokestinių pajamų sumą, kad pasiektų biudžeto politikos nustatytus rodiklius. Todėl nedaromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti savo pelno mokesčio tarifus.

Nors Komisija nuolat skatino poreikį koordinuoti nacionalinę mokesčių praktiką, akivaizdu, kad siekiant pašalinti su mokesčiu susijusius iškraipymus vidaus rinkoje vien tik koordinavimo nepakaktų. Iš patirties matyti, kad koordinavimas yra lėtas procesas, be to, ankstesnių pastangų rezultatai buvo palyginti kuklūs. Be to, mokestiniu koordinavimu

paprastai sprendžiamos tik konkrečios tikslinės problemos, jį vykdant negalima rasti skirtingų problemų, su kuriomis susiduria įmonės vidaus rinkoje, sprendimo, kuris turi būti holistinis.

Numatyta, kad privaloma atnaujintos BKPMB iniciatyvos taikymo sritis bus apibrėžta taip, kad į ją patektų tik būtinos mokesčio mokėtojų kategorijos, t. y. tam tikrą dydį viršijančios įmonių grupės. Taip yra todėl, kad didelės pajamas turinčios grupės turi pakankamai nuosavų išteklių, kuriuos gali panaudoti agresyvaus mokesčių planavimo strategijoms.

Taigi numatytos taisyklės neviršytų to, kas būtina Sutarties tikslams pasiekti, kad geriau veiktų vidaus rinka.

- **Priemonės pasirinkimas**

Kaip jau minėta, vidaus rinkos iškraipymus galima pašalinti tik nustatius privalomas teisės normas ir bendrą teisės aktų sistemą. Privalomos teisinės galios neturintys teisės aktai būtų rizikingas pasirinkimas, nes valstybės narės galėtų nuspręsti visai jų neįgyvendinti arba įgyvendinti juos fragmentiškai. Tokie rezultatai visiškai nepageidautini. Dėl to gali atsirasti teisinis netikrumas mokesčio mokėtojams, taip pat gali būti nepasiekti koordinuotos ir nuoseklios pelno mokesčio sistemos vidaus rinkoje tikslai. Be to, tikimasi, kad bendros pelno mokesčio bazės struktūra darys poveikį nacionaliniams biudžetams, visų pirma taikant proporcingo paskirstymo formulę, todėl labai svarbu, kad šią struktūrą sudarančios taisyklės būtų taikomos nuosekliai ir veiksmingai. Daug labiau tikėtina, kad tą galima pasiekti taikant privalomus teisės aktus.

Remiantis SESV 115 straipsniu, „*Taryba ... vieningai leidžia direktyvas dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, turinčių tiesioginę įtaką vidaus rinkos sukūrimui ar veikimui, suderinimo.*“ Taigi Sutartyje konkrečiai nurodoma, kad tiesioginio apmokestinimo srities teisės aktai – tik direktyvos. Remiantis SESV 288 straipsniu, direktyva yra privaloma kiekvienai valstybei narei, kuriai ji skirta, rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo formą ir būdus. Todėl direktyva turėtų būti bendro pobūdžio, nes dėl techninių aspektų ir smulkių elementų leidžiama spręsti valstybėms narėms.

3. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTAISIAIS SUBJEKTAIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Siekdama įtraukti visas suinteresuotąsias šalis ir joms suteikti galimybę prisidėti prie BKPMB iniciatyvos atnaujinimo, Komisija surengė viešas konsultacijas. Konsultacijose dalyvavo 175 dalyviai. Registruotosios asociacijos pateikė didžiausią atsakymų dalį (37 %), po jų sekė individualios įmonės (32 %), iš kurių daugiausia yra MVĮ; taigi matyti, kad pasiūlymu labiau suinteresuotos mažesnės įmonės.

Priklausomai nuo respondentų, nuomonės dėl to, ar BKPMB teisės aktas yra tinkama priemonė sprendžiant pelno perkėlimo problemą ir mažinant administracinę naštą, skiriasi. Iš esmės pasiūlymas vertinamas teigiamai, tačiau NVO ir viešosios institucijos labiau suinteresuotos BKPMB teisės akto poveikiu mokesčių planavimo veiklai. Įmonės labiau pabrėžia mokestinių prievolių vykdymo išlaidų mažinimo svarbą ir įmonėms palankios investavimo aplinkos kūrimą. Tačiau jos taip pat pabrėžia didesnių administracinių išlaidų riziką, jeigu sistemoje vyraus kovos su mokesčių vengimu taisyklės.

Viešų konsultacijų metu gauti atsakymai atspindi poveikio vertinime – jais remiamasi įvairiuose skirsniuose ir susijusiuose prieduose.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Į poveikio vertinimą įtraukti trijų tyrimų rezultatai.

1. Europos Komisijos Jungtinio tyrimų centro atliktas CORTAX tyrimas. CORTAX modelis – bendros pusiausvyros modelis, parengtas pelno mokesčio reformų 28-ES šalyse poveikiui įvertinti panaudojant išsamius įvairius duomenų šaltinius.

2. Europos ekonominių tyrimų centro (ZEW) tyrimas dėl mokesčių reformų, susijusių su skolos ir nuosavo kapitalo apmokestinimo tvarkos šališkumo problemos sprendimu, poveikiu kapitalo kainai ir efektyviesiems mokesčių tarifams. Tyrime daugiausia dėmesio skiriama dabartiniam įmonių skolos apmokestinimo tvarkos šališkumo mastui 28-ES valstybių narių mokesčių sistemose ir analizuojama, ar skirtingų reformų pasirinkimais būtų galima iš esmės išspręsti skolos apmokestinimo tvarkos šališkumo problemą ir skatinti investicijas.

3. Europos ekonominių tyrimų centro (ZEW) tyrimas dėl mokesčių planavimo poveikio efektyviesiems mokesčių tarifams. Tyrime nustatomi vidutiniai ir ribiniai efektyvieji mokesčių tarifai, apimantys sudėtingas tarptautinių įmonių mokesčių planavimo strategijų galimybę, įskaitant lengvatinius mokesčių režimus.

- **Poveikio vertinimas**

Pagrindinė apsvaistyta politikos pasirinkimo galimybė – bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės pasiūlymas. Pagrindinis pasirinkimas, kurį reikės padaryti, susijęs su tokios mokesčio bazės taikymo sritimi, t. y. kam ji bus taikoma. Pagrindinės svarstytos pasirinkimo galimybės – nustatyti, ar BKPMB bus privaloma visoms ar tik tam tikroms įmonėms. Siekiant spręsti skolos apmokestinimo tvarkos šališkumo problemą, kurios atsiradimą skatina dabartinės mokesčio sistemos, svarstytos įvairios pasirinkimo galimybės. Galima rinktis iš dviejų pagrindinių galimybių: leisti taikyti skolos ir nuosavo kapitalo finansavimo išlaidų atskaitymą arba neleisti jo taikyti. Atsižvelgiant į MTTP paskatas, pagrindinėse pasirinkimo galimybėse svarstoma skirtingų dydžių mokesčio lengvata su MTTP investicijomis susijusioms išlaidoms.

Įvertinus skirtingas pasirinkimo galimybes, pasirinkta viena: BKPMB privaloma didelėms įmonėms, joms suteikiant augimo ir investicijų skatinimo lengvatą ir MTTP išlaidų lengvatą. Taikant augimo ir investicijų skatinimo lengvatą suteikiama galimybė atskaityti skolos ir nuosavo kapitalo finansavimo išlaidas, šią galimybę apribojant taip, kad būtų išvengiama piktnaudžiavimo ir mokesčių planavimo. MTTP išlaidų lengvata parengta taip, kad būtų galima bent išlaikyti esamas MTTP mokesčio paskatas. Iš analizės matyti, kad BKPMB turi akivaizdžių privalumų, palyginti su alternatyva nesiimti jokių veiksmų.

Įgyvendinant pasirinktą galimybę tikimasi, kad dėl veiksmingai panaikintų agresyvaus mokesčių planavimo paskatų ES padidės mokesčio sistemų teisingumas ir bus sukurtos vienodos sąlygos. Tai padėtų užtikrinti, kad korporacijos mokėtų teisingą mokesčių dalį, ir pagerinti mokesčių mokėtojų nusiteikimą. Be to, ES būtų veiksmingai pašalintos tarpvalstybinės mokesčių kliūtys. Įmonių sprendimų dėl finansavimo iškraipymai mažinami taikant augimo ir investicijų skatinimo lengvatą, kuria sukuriamos vienodos nuosavo kapitalo ir skolos finansavimo sąlygos. MTTP mokesčio paskatos ne tik išlaikomos, bet ir padidinamos ir racionalizuojamos.

Numatoma pasiūlymo ekonominė nauda yra teigiama. Dėl bendros pelno mokesčio bazės taikymo kartu su augimo ir investicijų skatinimo lengvata investicijos ir užimtumas padidėtų atitinkamai iki 3,4 % ir 0,6 %. Bendras augimas padidėtų iki 1,2 %. Numatoma, kad mokestinių prievolių vykdymo išlaidos sumažės (10 % pagal mokestinių prievolių vykdymo laiką ir 2,5 % pagal mokestinių prievolių vykdymo išlaidas). Patronuojamosios įmonės įsteigimo išlaidos sumažėtų 67 %, todėl įmonėms (įskaitant MVI) būtų lengviau steigtis užsienyje.

Įgyvendinant pasirinktą galimybę susijusio poveikio aplinkai nėra. Socialinis poveikis taip pat bus mažas.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Mokestinių prievolių vykdymo išlaidos – svarbi įmonių našta ir jos sumažinimas bus pagrindinis privalumas įgyvendinant BKPMB. Apskaičiuota, kad didelių įmonių mokestinių prievolių vykdymo išlaidos sudarys maždaug 2 % sumokėtų mokesčių, o MVI – 30 % sumokėtų mokesčių. Apskaičiuota, kad mokestinių prievolių vykdymo išlaidos didės vykdant tarpvalstybinę veiklą ir didinant patronuojamųjų įmonių skaičių. Iš mokesčių reformos duomenų matyti, kad po krizės vyko nemažai įmonių pelno mokesčio reformų ir daug priemonių buvo skirta tarptautinei kovos su piktnaudžiavimu sistemai stiprinti. Atsižvelgiant į tai, mokestinių prievolių vykdymo išlaidų mažinimas steigiant papildomą patronuojamąją įmonę išlieka pagrindiniu privalumu. Apskaičiuota, kad naujos patronuojamosios įmonės steigimo valstybėje narėje išlaidos sumažės 62–67 %. Kalbant apie pasikartojančias išlaidas, t. y. neįskaitant vienkartinių pakeitimo išlaidų, poveikio vertinime apskaičiuota, kad mokestinių prievolių vykdymo veiklai skirtas laikas, įgyvendinus BKPMB, sumažės 8 %. Pagal šį laiko sutrumpėjimą galima būtų apytikriai apskaičiuoti visų sutaupytų išlaidų išsidėstymo tvarką po to, kai bus pradėta taikyti BKPMB. Jeigu 5 % vidutinio dydžio įmonių plėstųsi į kitas šalis, tikimasi, kad pavyktų sutaupyti maždaug 1 mlrd. EUR vienkartinių išlaidų. Jeigu tarptautiniai subjektai taikytų BKPMB, pasikartojančios išlaidos galėtų sumažėti maždaug 0,8 mlrd. EUR.

Mokesčių administratoriams tektų spręsti mažiau su sandorių kainodara susijusių problemų ir atvejų, nes įmonių grupės mokesčių reikalus dažniausiai tvarkytų valstybės narės, kurioje yra patronuojančioji įmonė, administratorius. Kita vertus, kol BKPMB nėra privaloma visoms įmonėms, nacionaliniai administratoriai patirs papildomų mokestinių prievolių vykdymo išlaidų dėl reikalavimo taikyti dvi sistemas tuo pačiu metu.

Kad mokesčių sistemos teisingumo didinimo tikslas būtų pasiektas proporcingai, pasirinktoje BKPMB galimybėje siūloma, kad ji būtų privaloma tik tam tikro dydžio įmonėms. Taigi labai mažos įmonės ir MVI būtų atleidžiamos nuo privalomo BKPMB taikymo. Apribojant privalomą taikymą grupėms, kurių konsoliduotoji apyvarta yra didesnė kaip 750 mln. EUR, siekiama įtraukti didelę grupių apyvartos dalį (maždaug 64 %), bet apriboti riziką įtraukti vien tik šalies viduje veikiančias grupes. Ši ribinė vertė atitinka kitų ES kovos su mokesčių vengimu iniciatyvų modelį. Taip pat pasiūlyme siūloma galimybė įmonėms, kurioms taikyti BKPMB neprivaloma, rinktis taikyti BKPMB sistemą. Taip sudaromos ypač lanksčios sąlygos MVI ir labai mažoms įmonėms, kurios gali pasinaudoti BKPMB privalumais, bet neprivalo jos taikyti.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis direktyvos pasiūlymas neturi jokio poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Igyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Komisija įvertins šios direktyvos taikymą praėjus penkeriems metams po jos įsigaliojimo ir pateiks ataskaitą apie jos veikimą Tarybai. Valstybės narės turėtų pateikti Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Žr. 18 konstatuojamąją dalį.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Šis pasiūlymas – antrasis etapas iš dviejų etapų modelio kuriant visos ES pelno mokesčio sistemą, jame nustatomas tarpvalstybinis tos pačios grupės narių mokesčio rezultatų konsolidavimas.

- **Taikymo sritis.** Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, kuriame buvo nustatyta ne visiems privaloma sistema, šis pasiūlymas bus privalomas įmonių grupėms, viršijančioms tam tikrą dydį. Kriterijus, pagal kurį nustatyta su dydžiu susijusi ribinė vertė, bus siejamas su grupės, kuri teikia konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir kuriai priklauso įmonė, bendromis konsoliduotosiomis pajamomis. Be to, bendrosiomis taisyklėmis galės rinktis vadovautis daugiau grupių, kurios pagal dydį nesiekia ribinės vertės.
- **Grupės apibrėžtis.** (Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, nepakeista). Konsoliduotosios mokesčio grupės reikalavimų atitiktis bus nustatoma pagal dviejų dalių testą, kurį sudaro i) kontrolės (daugiau negu 50 % balsavimo teisių) testas ir ii) nuosavybės (daugiau negu 75 % nuosavo kapitalo) arba teisių į pelną (daugiau negu 75 % teisių, suteikiančių teisę į pelną) testas. Dvi kontrolės ir nuosavybės arba teisių į pelną ribinės vertės turi būti atitinkamos visus mokestinius metus; kitu atveju jų neatitinkanti įmonė turėtų iš karto palikti grupę. Be to, bus reikalaujama, kad grupės narystės trukmė būtų mažiausiai devyni mėnesiai iš eilės.
- **Veiklos reorganizavimas ir nuostolių ir nerealizuoto kapitalo prieaugio apmokestinimas.** (Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, nepakeista). Siūloma sistema iš esmės nustatoma nuostoliams ir nerealizuotam kapitalo prieaugiui taikoma tvarka tampant grupės nariu arba ją paliekant.

Kai įmonė tampa grupės nare, **iki konsolidavimo atsiradę sandorių nuostoliai** bus perkelti į būsimą laikotarpį, kad būtų įskaityti į proporcingai paskirstytą dalį. Kai įmonė palieka grupę, jai nebus priskiriami jokie nuostoliai, patirti per konsolidavimo laikotarpį. Šiame pasiūlyme pateikiama patobulinta 2011 m. taisyklė: jeigu atliekamas didesnis reorganizavimas ir nuostolingą grupę turi palikti daugiau negu viena įmonė, nustatoma viršutinė vertė siekiant nuspręsti, kokiomis sąlygomis įmonės nebegalės palikti grupių be nuostolių, o vietoj to nuostoliai bus paskirstomi visai konsoliduotajai grupei.

Nustatomos taisyklės, taikomos **nerealizuotam kapitalo prieaugiui**, susikaupusiam iš ilgalaikio turto, kai turtas yra perleidžiamas per trumpą laikotarpį tapus grupės nariu arba ją palikus. Valstybei narei (kai tampama grupės nariu) arba grupei (kai grupė paliekama) suteikiama teisė apmokestinti pagrindinio kapitalo prieaugį, jeigu jis buvo gautas teritorijoje, kurioje jos taiko mokestį. Be to, kapitalo prieaugio, gauto iš nuosavo nematerialiojo turto, apmokestinimo tvarka turi būti nustatyta remiantis

specialiai pritaikytu metodu, pagal kurį jis būtų vertinamas remiantis tinkamu pakaitiniu rodikliu, t. y. mokslinių tyrimų ir plėtros, rinkodaros ir reklamos išlaidomis per tam tikrą laikotarpį.

- **Išskaičiuojamasis mokestis.** (Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, nepakeista). Pajamos, gautos iš išskaičiuojamojo mokesčio, kuriuo apmokestinamos mokesčio mokėtojo išmokamos palūkanos ir autoriniai atlyginimai, bus padalijamos pagal tų mokestinių metų formulę. Išskaičiuojamieji mokesčiai, kuriais apmokestinami dividendai, nebus padalijami, nes priešingai nei palūkanų ir autorinių atlyginimų atveju dividendai padalijami po mokesčio ir dėl jų visoms grupės įmonėms nebuvo taikytas ankstesnis atskaitymas.
- **Pasinaudojimo atleidimu nuo mokesčio prevencija.** (Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, nepakeista). Atleidimo nuo mokesčio akcijų perleidimui taikyti neleidžiama, jeigu šis perleidimas neteisėtai apima kito nei akcijos turto pardavimą. Taip atsitinka, jeigu vieno grupės nario turtas perkeliamas kitam grupės nariui (be mokestinių pasekmių), o vėliau yra parduodamas ne grupės nariui. Tuomet, prisidengiant įmonės pardavimu, būtų gauta nauda iš tam turtui pritaikyto atleidimo nuo mokesčio, teikiamo akcijų perleidimui. Panaši tvarka taikoma grupės vidaus turto perkėlimams, kai turtas vėliau parduodamas ne grupės nariui einamaisiais arba kitais mokestiniais metais. Tokiu atveju atliekamas patikslinimas, kad turtas būtų laikomas nebepriklausančiu grupei toje valstybėje narėje, kurioje jis buvo iš pradžių, t. y. prieš grupės vidaus perkėlimą.
- **Paskirstymo formulė.** (Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, nepakeista). Ją sudarys trys vienodi svertiniai veiksniai (t. y. darbo, turto ir pardavimo pagal paskirties vietą). Ši sudėtis atspindi subalansuotą metodą, pagal kurį atitinkamoms valstybėms narėms paskirstomas apmokestinamas pelnas. Darbo veiksnį sudarys darbo užmokestis ir darbuotojų skaičius (t. y. kiekvienam straipsniui tenka pusė), kad būtų atsižvelgiama į atlyginimų lygio skirtumus Sąjungoje ir taip užtikrinamas teisingesnis paskirstymas. Turto veiksnį sudarys visas ilgalaikis materialusis turtas. Nematerialusis ir finansinis turtas į formulę nebus įtraukti dėl mobilumo ir rizikos, kad sistema bus apeita. Šie veiksniai ir svertiniai koeficientai turėtų užtikrinti, kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur jis iš tikrųjų uždirbamas. Išimties tvarka, jeigu proporcingai paskirstyta dalis teisingai neparodo įmonės veiklos masto, apsaugos sąlygoje numatomas alternatyvus pajamų priskyrimo metodas.

Kadangi bendra paskirstymo formulės schema neapima tam tikrų pramonės sektorių ypatumų, bus įtrauktos patikslintų formulių taisyklės siekiant atitikti tokių sektorių, kaip finansinių paslaugų ir draudimo, naftos ir dujų bei laivybos ir oro transporto sektoriai, poreikius.

- **Administracinės procedūros.** Palyginti su 2011 m. pasiūlymu, bendrosios administracinės taisyklė skiriasi – jos taikomos tik konsoliduotajai grupei. Iš esmės, atskiriems mokesčio mokėtojams, kurie pasirenka taikyti pirmo etapo taisykles, toliau taikomos nacionalinės administracinės nuostatos.

Grupės palaikys ryšius su vienu mokesčių administratoriumi (pagrindiniu mokesčių administratoriumi) ES; tai taip pat vadinam vieno langelio principu. Jis bus valstybėje narėje, kurioje grupės patronuojančioji įmonė (pagrindinis mokesčio mokėtojas) yra rezidentė mokesčio tikslais. Auditus inicijuos ir koordinuos pagrindinis mokesčių administratorius. Be kurios valstybės narės, kurioje grupės nario pelnas yra apmokestinamas, nacionalinės institucijos gali prašyti inicijuoti auditą.

Kompetentinga valstybės narė, kurioje grupės narys yra rezidentas arba yra įsisteigęs, institucija gali užginčyti pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimą dėl pranešimo, kad yra sudaryta grupė arba dėl pakeisto vertinimo. Šiuo tikslu ieškinys pateikiamas pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose. Mokesčio mokėtojų ir mokesčių administratorių ginčus turėtų nagrinėti administracinė įstaiga, kuri kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos skundus pagal pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teisę.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁵,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁶,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) įmonės, norinčios Sąjungoje vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu, susiduria su didelėmis kliūtimis ir rinkos iškraipymais dėl esamų 28 skirtingų pelno mokesčio sistemų ir jų sąveikos. Be to, bėgant laikui mokesčių planavimo struktūros tampa vis sudėtingesnės, nes jos plėtojamos skirtingose jurisdikcijose ir jomis veiksmingai išnaudojamos mokesčių sistemos techninės subtilybės arba dviejų arba daugiau mokesčių sistemų mokestinės tvarkos neatitikimai, kad būtų sumažinti įmonių mokestiniai įsipareigojimai. Nors iš šių situacijų matyti, kad trūkumai yra visiškai skirtingo pobūdžio, dėl jų abiejų kyla kliūčių, trukdančių tinkamai veikti vidaus rinkai. Todėl šių problemų sprendimo veiksmų turėtų būti imamasi šalinant abiejų rūšių rinkos trūkumus;
- (2) siekiant paremti tinkamą vidaus rinkos veikimą, Sąjungoje turėtų būti suformuotos pelno mokesčio sąlygos pagal principą, kad įmonės mokėtų teisingą mokesčių dalį jurisdikcijoje (-ose), kurioje (-iose) gauna pelną. Todėl būtina nustatyti mechanizmus, kurie įmonėms trukdytų naudotis nacionalinių mokesčių sistemų mokestinės tvarkos neatitikimais siekiant sumažinti savo mokestinius įsipareigojimus. Taip pat labai svarbu vidaus rinkoje skatinti augimą ir ekonominę plėtrą ir lengvinti tarpvalstybinę prekybą ir įmonių investicijas. Šiuo tikslu būtina šalinti dvigubo apmokestinimo ir dvigubo neapmokestinimo riziką Sąjungoje naikinant nacionalinių pelno mokesčių sistemų sąveikos skirtumus. Be to, įmonėms reikia lengvai taikomos mokesčių ir teisinės sistemos, kad galėtų plėtoti komercinę veiklą ir plėstis į kitas Sąjungos valstybes. Todėl likę diskriminacijos atvejai taip pat turėtų būti pašalinti;
- (3) kaip nurodyta 2011 m. kovo 16 d. Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)⁷ pasiūlyme, taikant pelno mokesčio sistemą, kuria

⁵ OL C , , p. .

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

⁷ 2011 m. spalio 3 d. Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB), KOM(2011) 121 galutinis/2.

remdamosi įmonės Sąjungą galėtų laikyti bendrąja rinka įmonių pelno mokesčio bazės apskaičiavimo tikslais, būtų palengvinta tarpvalstybinė veikla Sąjungoje įsisteigusioms įmonėms ir būtų skatinama siekti tikslo padaryti Sąjungą konkurencingesne vieta tarptautinėms investicijoms. 2011 m. BKPMB pasiūlyme daugiausia dėmesio skiriama tikslui palengvinti įmonių komercinės veiklos plėtrą Sąjungoje. Be šio tikslo, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad BKPMB gali būti labai veiksminga siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą kovojant su mokesčio vengimo schemomis. Atsižvelgiant į tai, BKPMB iniciatyva turėtų būti pradėta iš naujo siekiant vienodai spręsti tiek verslo palengvinimo, tiek iniciatyvos vaidmens kovojant su mokesčio vengimu klausimus. Toks metodas būtų tinkamiausias siekiant pašalinti vidaus rinkos veikimo iškraipymus;

- (4) atsižvelgiant į poreikį veikti nedelsiant, kad būtų užtikrintas tinkamas vidaus rinkos veikimas ir ji taptų, viena vertus, palankesnė prekybai ir investicijoms, kita vertus, atsparesnė mokesčio vengimo schemoms, būtina padalyti plataus užmojo BKPMB iniciatyvą į du atskirus pasiūlymus. Pirmuoju etapu turėtų būti pasiektas susitarimas dėl bendros pelno mokesčio bazės taisyklės, ir tik antruoju etapu sprendžiamas konsolidavimo klausimas;
- (5) daugeliui agresyvaus mokesčių planavimo struktūrų būdingas tarpvalstybinis mastas, todėl galima manyti, kad jose dalyvaujančios įmonių grupės turi labai mažai išteklių. Remiantis šia prielaida ir atsižvelgiant į proporcingumą, BKPMB taisyklės turėtų būti privalomos tik didelėms įmonių grupėms. Šiuo tikslu turėtų būti nustatyta su dydžiu susijusi viršutinė riba, atsižvelgiant į grupės, teikiančios konsoliduotąsias finansines ataskaitas, konsoliduotąsias pajamas. Be to, siekiant geriau pasitarnauti prekybos ir investicijų palengvinimo vidaus rinkoje tikslui, įmonės, kurios pagal dydį nesiekia ribinės vertės, turėtų turėti pasirinkimo galimybę taikyti BKPMB taisykles;
- (6) Konsoliduotosios mokesčio grupės reikalavimų atitiktis turėtų būti nustatoma pagal dviejų dalių testą, kurį sudaro i) kontrolės (daugiau negu 50 % balsavimo teisių) testas ir ii) nuosavybės (daugiau negu 75 % nuosavo kapitalo) arba teisių į pelną (daugiau negu 75 % teisių, suteikiančių teisę į pelną) testas. Atlikus tokį testą būtų užtikrinamas aukštas grupės narių ekonominės integracijos lygis. Siekiant užtikrinti sistemos vientisumą, dvi viršutinės kontrolės ir nuosavybės arba teisių į pelną vertės turėtų būti atitinkamos visus mokestinius metus. Kitu atveju jų neatitinkanti įmonė turėtų iš karto palikti grupę. Siekiant užkirsti kelią manipuliavimui mokesčio rezultatais įmonėms tampant grupės narėmis ir ją paliekant per trumpą laikotarpį, turėtų būti nustatytas reikalavimas, kad grupės narystės trukmė būtų mažiausiai devyni mėnesiai iš eilės;
- (7) veiklos reorganizavimo taisyklėmis turėtų būti užtikrinama, kad tokio reorganizavimo poveikis esamoms valstybių narių apmokestinimo teisėms būtų kuo mažesnis. Todėl kiekvieną kartą, kai įmonė tampa grupės nare, valstybės narės, kuriose kiti grupės nariai yra rezidentai mokesčio tikslais arba yra įsisteigę, neturėtų patirti papildomų išlaidų dėl nuostolių, kuriuos įmonė patyrė pagal kitos pelno mokesčio sistemos taisykles, taikomas tai įmonei prieš pradedant taikyti šios direktyvos taisykles. Grupės nare tampančios įmonės iki konsolidavimo atsiradę sandorių nuostoliai turėtų būti perkelti į būsimą laikotarpį, kad būtų įskaityti į įmonei proporcingai paskirstytą dalį. Atitinkamai grupės nario per konsolidavimo laikotarpį patirti nuostoliai neturėtų būti priskirti vien tik tam grupės nariui, bet paskirstomi visai grupei. Jeigu atliekamas didesnis reorganizavimas ir nuostolingą grupę turi palikti daugiau negu viena įmonė, labai svarbu nustatyti viršutinę vertę siekiant nuspręsti, pagal kokias sąlygas įmonės nebegalės palikti grupių be joms priskiriamų į būsimą laikotarpį perkeltinų nuostolių. Panašus patikslinimas turėtų būti daromas dėl kapitalo prieaugio, kai tam tikras turtas

perleidžiamas per trumpą laikotarpį po to, kai tas turtas pateko į grupę arba grupę jo neteko, įmonei tapus grupės nare ar ją palikus. Šiais atvejais valstybei (-ėms) narei (-ėms), kurioje (-iose) šis prieaugis susikaupė, turėtų būti suteikta teisė jį apmokestinti, nepaisant to, kad šis turtas gali nebepriklausyti jos (jų) mokesčio jurisdikcijai. Kapitalo prieaugio, gauto iš nuosavo nematerialiojo turto, apmokestinimo tvarka turi būti nustatyta remiantis specialiai pritaikytu metodu, nes šis turtas dažnai neįtraukiamas į įmonės finansines ataskaitas ir, atrodo, nėra būdo, kaip tiksliai apskaičiuoti jo vertę. Todėl kapitalo prieaugis turėtų būti vertinamas remiantis tinkamu pakaitiniu rodikliu, t. y. mokslinių tyrimų ir plėtros, rinkodaros ir reklamos išlaidomis per tam tikrą laikotarpį;

- (8) pajamos, gautos iš išskaičiuojamųjų mokesčių, taikomų palūkanoms ir autoriniams atlyginimams, turėtų būti paskirstomos pagal konsoliduotosios mokesčio bazės paskirstymo formulę tais metais, kai išskaičiuojamąjį mokestį reikia mokėti, siekiant kompensuoti tai, kad ankstesniu laikotarpiu dėl palūkanų ir autorinių atlyginimų būtų taikomas atskaitymas, o jo naudą būtų pasidaliję grupės nariai. Tačiau pajamos, gautos iš dividendams taikomų išskaičiuojamųjų mokesčių, neturėtų būti pasidalijamos. Kitaip negu palūkanos ir autoriniai atlyginimai, dividendai paskirstomi iš pelno, kuris jau buvo apmokestintas pelno mokesčiu, todėl dividendų paskirstymas grupės nariams neduoda naudos, susijusios su veiklos išlaidų atskaitymu;
- (9) siekiant užkirsti kelią pasinaudojimui prieaugio, gauto perleidus akcijas, atleidimu nuo mokesčio, neturėtų būti leidžiama atleisti nuo šio mokesčio, jeigu šis perleidimas neteisėtai apima kito nei akcijos turto pardavimą. Taip atsitinka, jeigu vieno grupės nario turtas perkeliamas kitam grupės nariui (be mokestinių pasekmių) planuojant vėliau parduoti dalį to grupės nario akcijų ir į šį pardavimą įtraukti tą turtą. Tokiu atveju, prisidengiant akcijų pardavimu, būtų gauta nauda iš tam turtui pritaikyto atleidimo nuo mokesčio, teikiamo akcijų perleidimui. Atitinkamai būtina įtraukti nuostatas dėl grupės vidaus turto perkėlimų, kai turtas vėliau parduodamas ne grupės nariui per dvejų mokestinių metų laikotarpį. Konkrečiai, turėtų būti atliktas patikslinimas, kad turtas būtų laikomas nebepriklausančiu grupei toje valstybėje narėje, kurioje jis buvo iš pradžių, t. y. prieš grupės vidaus perkėlimą, ir taip atgrasyti nuo apsimestinių grupės vidaus turto (ne akcijų) perkėlimų į valstybes nares, kuriose kapitalo prieaugiui, gautam iš turto perleidimo, taikoma palankesnė mokesčio tvarka;
- (10) konsoliduotosios mokesčio bazės proporcingo paskirstymo formulę turėtų sudaryti trys vienodi svertiniai veiksniai – darbas, turtas ir pardavimas pagal paskirties vietą. Šie vienodi svertiniai veiksniai turėtų atspindėti subalansuotą metodą, pagal kurį atitinkamoms valstybėms narėms paskirstomas apmokestinamas pelnas, ir užtikrinti, kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur jis iš tikrųjų uždirbamas. Todėl darbas ir turtas turėtų būti priskiriamas valstybei narei, kurioje darbas atliekamas, o turtas laikomas, taip suteikiant atitinkamą svertinį veiksnį kilmės valstybės narės interesams, o pardavimas turėtų būti priskiriamas prekių ir paslaugų paskirties valstybei narei. Kad būtų atsižvelgiama į atlyginimų lygio skirtumus Sąjungoje ir taip užtikrinamas teisingesnis konsoliduotosios mokesčio bazės paskirstymas, darbo veiksnį turėtų sudaryti darbo užmokestis ir darbuotojų skaičius (t. y. kiekvienam straipsniui tenka pusė). Kita vertus, turto veiksnį turėtų sudaryti visas ilgalaikis turtas, bet ne nematerialusis ir finansinis turtas dėl jų mobilumo ir rizikos, kad šios direktyvos taisyklės galėtų būti apeitos. Jeigu išskirtinėmis aplinkybėmis proporcingai paskirstyta dalis teisingai neparodo įmonės veiklos masto, apsaugos sąlygoje turėtų būti numatytas alternatyvus pajamų paskirstymo metodas;

- (11) dėl tam tikrų ypatumų tam tikriems sektoriams, kaip antai finansų ir draudimo, naftos ir dujų, laivybos ir oro transporto, reikia patikslintos proporcingo konsoliduotosios mokesčio bazės paskirstymo formulės;
- (12) siekiant optimizuoti vieno pelno mokesčio taisyklių rinkinio visai ES, skirto nustatyti grupių konsoliduotąją mokesčio bazę, naudą, grupės turėtų galėti tvarkyti reikalus su vienu mokesčių administratoriumi (pagrindiniu mokesčių administratoriumi). Iš esmės, pagrindinis mokesčių administratorius turėtų būti įsikūręs valstybėje narėje, kurioje patronuojančioji grupės įmonė yra rezidentė mokesčio tikslais (pagrindinis mokesčio mokėtojas). Labai svarbu, kad atsižvelgiant į tai, turėtų būti nustatytos bendros sistemos administravimo procedūrinės taisyklės;
- (13) pagrindinis mokesčių administratorius turėtų inicijuoti ir koordinuoti auditus, tačiau atsižvelgiant į tai, kad pirmuoju etapu mokesčio bazė bus apskaičiuojama vietoje, bet kurios valstybės narės, kurioje grupės narys turi mokėti mokestį, nacionalinės institucijos turėtų galėti prašyti inicijuoti auditą. Atitinkamai, siekdama apsaugoti nacionalinę mokesčio bazę, valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas mokesčio tikslais arba yra įsteigęs nuolatinę buveinę, kompetentinga institucija turėtų galėti pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose užginčyti to pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimą dėl pranešimo apie grupės sudarymą arba sprendimą dėl pakeisto vertinimo. Kad būtų sumažintas teismo bylų skaičius, mokesčio mokėtojų ir mokesčių administratorių ginčus turėtų nagrinėti pirmos instancijos administracinė įstaiga. Tos įstaigos struktūra turėtų būti pagrįsta pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teise ir turėtų būti kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos skundus;
- (14) ši direktyva pagrįsta Tarybos direktyva 2016/xx/ES dėl bendros pelno mokesčio bazės (joje nustatomos bendros pelno mokesčio taisyklės, taikomos apskaičiuojant mokesčio bazę), daugiausia dėmesio joje skiriama visos grupės mokesčio rezultatų konsolidavimui. Taigi būtina atsižvelgti į dviejų teisės aktų sąsają ir nustatyti tam tikrų mokesčio bazės elementų perkėlimą į naują grupės sistemą. Visų pirma tokie elementai – palūkanų ribojimo taisyklė, pakeitimo sąlyga ir kontroliuojamosios užsienio įmonės teisės aktas, taip pat šalių mokestinės tvarkos neatitikimai;
- (15) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 45/2001⁸ 28 straipsnio 2 dalį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu. Visi asmens duomenys pagal šią direktyvą turėtų atitikti taikomas asmens duomenų apsaugos nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinama Direktyva 95/46/EB⁹, kuri bus pakeista Reglamentu (ES) 2016/679¹⁰, ir Reglamentas (EB) Nr. 45/2001¹¹;

⁸ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁹ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 1 23, p. 31).

¹⁰ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

¹¹ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1–22).

- (16) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikrus neesminius šios direktyvos elementus, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, atsižvelgiant į i) valstybių narių įstatymų pakeitimus, susijusius su teisine įmonių forma ir pelno mokesčiais, taip pat kad būtų galima atitinkamai atnaujinti I ir II priedus; ii) papildomų apibrėžčių nustatymą; iii) palūkanų atskaitymo apribojimo taisyklės papildymą taisyklėmis, kuriomis būtų užkertamas kelias susiskaidymui, kad būtų geriau sprendžiama mokesčio vengimo rizikos problema, kuri gali kilti grupės nariams. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (17) kad būtų užtikrintos vienodos šios direktyvos įgyvendinimo sąlygos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai kasmet i) patvirtinti trečiųjų šalių įmonių teisinės formas, kurios yra panašios į I priede išvardytas formas. ii) nustatyti išsamias darbo, turto ir pardavimo veiksnų apskaičiavimo, darbuotojų ir darbo užmokesčio, turto ir pardavimo paskirstymo pagal atitinkamą veiksnį ir turto vertinimo taisykles; iii) priimti teisės aktą, kuriuo nustatomas standartinės formos pranešimas apie grupės sudarymą; iv) nustatyti taisykles, kuriomis nustatomos konsoliduotosios mokesčio deklaracijos elektroninio pateikimo, konsoliduotosios mokesčio deklaracijos formos, atskiros mokesčio mokėtojo mokesčio deklaracijos forma ir būtini patvirtinamieji dokumentai. Komisija šiuos įgaliojimus turėtų vykdyti remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 182/2011¹²;
- (18) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti vidaus rinkos veikimą kovojant su tarptautine mokesčio vengimo praktika ir palengvinti įmonių tarpvalstybinę plėtrą Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti veikdamos atskirai ir skirtingai taikydamos taisykles, nes šiems tikslams pasiekti būtini koordinuoti veiksmai, tačiau dėl to, kad direktyva siekiama šalinti vidaus rinkos trūkumus, kurių atsiranda dėl skirtingų nacionalinių mokesčių taisyklių, kurios daro poveikį vidaus rinkai ir atgraso nuo tarpvalstybinės veiklos, sąveikos, šiuos tikslus galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad jos taikymo sritis apima tik tam tikrą dydį viršijančias grupes;
- (19) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹³ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (20) Komisija turėtų įvertinti šios direktyvos taikymą praėjus ketveriems metams po jos įsigaliojimo ir pateikti ataskaitą apie jos veikimą Tarybai. Valstybės narės turėtų

¹² 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹³ Bendras valstybių narių ir Komisijos politinis pareiškimas 2011 m. rugsėjo 28 d. dėl aiškinamųjų dokumentų (OL C 369, 2011 12 17, p. 14).

pateikti Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKOMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatoma grupėms priklausančių įmonių mokesčių bazių konsolidavimo sistema, nurodyta Tarybos direktyvoje 2016/xx/ES¹⁴, ir taisyklės, kaip bendra konsoliduotoji pelno mokesčio bazė paskirstoma valstybėms narėms ir kaip ją administruoja nacionaliniai mokesčių administratoriai.
2. Įmonei, kuri taiko šios direktyvos taisykles, nebetaikomas nacionalinis pelno mokesčio įstatymas visais šioje direktyvoje reglamentuojamais klausimais, jeigu nenumatyta kitaip.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šios direktyvos taisyklės taikomos pagal valstybės narės įstatymus įsteigtai įmonei, įskaitant jos nuolatinės buveinės kitose valstybėse narėse, jei įmonė atitinka visas šias sąlygas:
 - (a) įmonės teisinė forma atitinka vieną iš I priede išvardytų formų;
 - (b) ji turi mokėti vieną iš II priede išvardytų pelno mokesčių arba vėliau nustatytą panašų mokestį;
 - (c) ji priklauso finansinės apskaitos tikslais konsoliduotai įmonių grupei, kurios bendros konsoliduotosios grupės pajamos prieš atitinkamus finansinius metus einančiais finansiniais metais viršijo 750 000 000 EUR;
 - (d) ji gali būti laikoma patronuojančiąja įmone arba reikalavimus atitinkančia patronuojamąja įmone, nurodytomis šios direktyvos 5 straipsnyje, ir (arba) turi vieną ar daugiau nuolatinių buveinių, nurodytų Direktyvos 2016/xx/ES 5 straipsnyje.
2. Be to, ši direktyva taikoma įmonėms, kurių nuolatinės buveinės, esančios vienoje arba keliose valstybėse narėse, yra įsisteigusios pagal trečiosios šalies įstatymus, jeigu įmonė atitinka 1 dalies b–d punktuose nustatytas sąlygas.

Kad įmonė atitiktų 1 dalies a punkte nurodytą sąlygą, pakanka, kad įmonės teisinė forma trečiojoje šalyje būtų panaši į I priede išvardytas formas. Kad būtų galima taikyti 1 dalies a punktą, Komisija kasmet patvirtina trečiųjų šalių įmonių teises formas, kurios yra panašios į I priede išvardytas formas. Tas įgyvendinimo aktas priimamas pagal 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą. Tai, kad

¹⁴ [visas direktyvos pavadinimas (OL L [...], [...], p. [...]).

trečiosios šalies įmonės teisinė forma neįtraukta į tą sąrašą, netrukdo tai formai taikyti šios direktyvos.

3. Įmonė, atitinkanti 1 dalies a, b ir d punktuose nurodytas sąlygas, tačiau neatitinkanti tos dalies c punkte nurodytų sąlygų, gali pasirinkti šios direktyvos taisykles taikyti, be kita ko, savo nuolatiniams buveinėms, esančioms kitose valstybėse narėse, penkerius mokestinius metus. Jeigu nepranešama apie nutraukimą, kaip nurodyta 47 straipsnio antroje pastraipoje, šis laikotarpis automatiškai pratęsiamas kitam penkerių metų mokestiniam laikotarpiui. Kiekvieną kartą pratęsiant šį laikotarpį turi būti atitinkamos 1 dalies a, b ir d punktuose nurodytos sąlygos.
4. Šios direktyvos taisyklės netaikomos laivybos įmonėms, kurioms nustatyta speciali mokesčių tvarka. Siekiant nustatyti įmones, kurios yra tos pačios grupės narės, kaip nurodyta 5 ir 6 straipsniuose, atsižvelgiama į laivybos įmonę, kuriai nustatyta speciali mokesčių tvarka.
5. Pagal 75 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius teisės aktus, kad, atsižvelgdama į valstybių narių įstatymų pakeitimus, susijusius su įmonių teisinėmis formomis ir pelno mokesčiais, iš dalies pakeistų I ir II priedus.

3 straipsnis *Apibrėžtys*

Šioje direktyvoje vartojamos apibrėžtys:

- (1) mokesčio mokėtojas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 1 punkte;
- (2) pavienis mokesčio mokėtojas – įmonė, kuriai netaikomos šios direktyvos taisyklės, bet kuri pasirinko taikyti Direktyvą 2016xx/ES;
- (3) mokesčio nemokantis subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 2 punkte;
- (4) mokesčio mokėtojas rezidentas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 3 punkte;
- (5) mokesčio mokėtojas nerezidentas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 4 punkte;
- (6) pajamos, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 5 punkte;
- (7) išlaidos, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 6 punkte;
- (8) mokestiniai metai, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 7 punkte;
- (9) pelnas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 8 punkte;
- (10) nuostolis, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 9 punkte;
- (11) pagrindinis mokesčio mokėtojas – vienas iš šių mokesčio mokėtojų:
 - (a) mokesčio mokėtojas rezidentas, kuris sudaro grupę su reikalavimus atitinkančiomis patronuojamosiomis įmonėmis, viena ar daugiau nuolatinių buveinių kitose valstybėse narėse arba viena ar daugiau reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, nuolatinių buveinių;
 - (b) grupės, kurią sudaro tik du arba daugiau mokesčio mokėtojų rezidentų, kurie yra tiesioginės tos pačios patronuojančiosios įmonės, kuri yra rezidentė

- trečiojoje šalyje, reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės, paskirtas mokesčio mokėtojas rezidentas;
- (c) mokesčio mokėtojas rezidentas, kuris yra patronuojančiosios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, reikalavimus atitinkanti patronuojamoji įmonė, kai tas mokesčio mokėtojas rezidentas sudaro grupę tik su viena arba daugiau patronuojančiosios įmonės nuolatinėmis buveinėmis;
 - (d) mokesčio mokėtojo nerezidentas, kuris sudaro grupę tik su nuolatinėmis buveinėmis dviejose arba daugiau valstybių narių, paskirta nuolatinė buveinė;
- (12) finansiniais apskaitos tikslais konsoliduota įmonių grupė, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 10 punkte;
 - (13) moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 11 punkte;
 - (14) skolinimosi išlaidos, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 12 punkte;
 - (15) didesnės skolinimosi išlaidos, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 13 punkte;
 - (16) vertė mokesčio tikslais, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 17 punkte;
 - (17) rinkos vertė, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 18 punkte;
 - (18) ilgalaikis turtas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 19 punkte;
 - (19) finansinis turtas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 20 punkte;
 - (20) ekonominis savininkas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 28 punkte;
 - (21) finansų įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 29 punkte;
 - (22) grupės narys – bet kuris mokesčio mokėtojas, priklausantis tai pačiai grupei, kaip nurodyta 5 ir 6 straipsniuose. Jeigu mokesčio mokėtojas išlaiko apmokestinamą subjektą kitoje ar kitose valstybėse narėse, negu ta, kurioje jis yra rezidentas mokesčio tikslais, kiekvienas rezidentas mokesčio tikslais laikomas grupės nariu;
 - (23) konsoliduotoji mokesčio bazė – rezultatas, gautas susumavus visų grupės narių mokesčio bazes, apskaičiuotas pagal Direktyvą 2016/xx/ES;
 - (24) grupės vidaus sandoris – šalių, kurios yra tos pačios grupės narės sandorio vykdymo metu, sandoris, o su tuo sandoriu susijusios pajamos ir išlaidos – pripažįstamos;
 - (25) proporcingai paskirstyta dalis – grupės konsoliduotosios mokesčio bazės dalis, priskirta grupės nariui pagal VIII skyrių;
 - (26) kompetentinga institucija – kiekvienos valstybės narės paskirta institucija visiems šios direktyvos įgyvendinimo klausimams spręsti;
 - (27) pagrindinis mokesčių administratorius – valstybės narės, kurioje pagrindinis mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba, jeigu tai yra susiję su nerezidentu mokesčio tikslais nuolatine buveine, valstybės narės, kurioje yra nuolatinė buveinė, kompetentinga institucija;
 - (28) nacionalinis pelno mokesčio įstatymas, kaip apibrėžta Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 32 punkte.

Pagal 75 straipsnį Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus, kad nustatytų kitų sąvokų apibrėžtis.

II SKYRIUS

REZIDAVIMO VIETA IR TERITORIŠKUMO TAISYKLĖS

4 straipsnis

Rezidavimo vieta mokesčio tikslais

1. Įmonė, kuri valstybėje narėje turi registruotą buveinę, įsisteigimo vietą arba pagrindinį administracijos centrą ir nėra pagal tos valstybės narės su trečiąja šalimi sudaryto susitarimo sąlygas laikoma rezidente toje trečiojoje šalyje mokesčio tikslais, laikoma rezidente mokesčio tikslais toje valstybėje narėje.
2. Įmonė, kuri yra rezidente mokesčio tikslais daugiau negu vienoje valstybėje narėje, laikoma rezidente toje valstybėje narėje, kurioje yra jos pagrindinis administracijos centras.
3. Jeigu grupės nario, užsiimančio laivybos arba vežimo vidaus vandens keliais veikla, pagrindinis administracijos centras yra laive, laikoma, kad jis yra rezidentas mokesčio tikslais laivo buveinės uosto valstybėje narėje arba, kai tokio buveinės uosto nėra, valstybėje narėje, kurioje laivo operatorius yra rezidentas mokesčio tikslais.
4. Pelno mokestis taikomas visoms mokesčio mokėtojo rezidento pajamoms, gautoms iš bet kokio šaltinio, esančio valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje, kurioje jis yra rezidentas mokesčio tikslais.
5. Pelno mokestis taikomas visoms mokesčio mokėtojo nerezidento pajamoms, gautoms iš veiklos, vykdomos per nuolatinę buveinę valstybėje narėje.

III SKYRIUS

KONSOLIDAVIMAS

5 straipsnis

Patronuojančioji įmonė ir reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės

1. Reikalavimus atitinkanti patronuojamoji įmonė – kiekviena tiesioginė ir žemesnės grandies patronuojamoji įmonė, kurios patronuojančioji įmonė turi šias teises:
 - (a) teisę turėti daugiau negu 50 % balsavimo teisių ir
 - (b) nuosavybės teisę, kurią sudaro daugiau negu 75 % patronuojamosios įmonės kapitalo arba daugiau negu 75 % teisių, suteikiančių teisę į pelną.
2. Apskaičiuojant 1 dalyje nurodytas viršutines ribas, susijusias su žemesnės grandies patronuojamosiomis įmonėmis, taikomos šios taisyklės:

- (a) kai tik pasiekama balsavimo teisių viršutinė riba patronuojamųjų įmonių atžvilgiu, laikoma, kad patronuojančioji įmonė turi 100 % tokių teisių;
- (b) teisė į pelną ir kapitalo nuosavybę apskaičiuojama padauginant turimą (tiesiogiai ir netiesiogiai) kiekvienos grandies patronuojamųjų įmonių akcijų paketo dalį. Apskaičiuojant taip pat turi būti atsižvelgiama į nuosavybės teises, sudarančias 75 % arba mažiau, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai turi patronuojančioji įmonė, įskaitant teises trečiojoje šalyje įsisteigusiose įmonėse.

6 straipsnis

Grupės

1. Mokesčio mokėtojas rezidentas sudaro su:
 - (a) visomis nuolatinėmis buveinėmis kitose valstybėse narėse;
 - (b) visomis nuolatinėmis buveinėmis kitose valstybėse narėse, priklausančiomis reikalavimus atitinkančioms patronuojamosioms įmonėms, kurios yra rezidentės mokesčio tikslais trečiojoje šalyje;
 - (c) visomis reikalavimus atitinkančiomis patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra rezidentės mokesčio tikslais valstybėje narėje, įskaitant tokių patronuojamųjų įmonių nuolatinės buveinės, jeigu tokios nuolatinės buveinės įsikūrusios valstybėje narėje;
 - (d) kitais mokesčio mokėtojais rezidentais, įskaitant valstybėje narėje esančias nuolatinės buveinės, jeigu visi šie mokesčio mokėtojai rezidentai yra mokesčio mokėtojo nerezidentas, kuris yra rezidentas trečiojoje šalyje mokesčio tikslais, turi įmonę, kurios teisinė forma panaši į I priede išvardytas įmonių teisinės formas ir atitinka 2 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą sąlygą, reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės.
2. Mokesčio mokėtojas nerezidentas sudaro grupę visų nuolatinių buveinių, esančių vienoje ar daugiau valstybių narių, atžvilgiu ir su visomis reikalavimus atitinkančiomis patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra rezidentės mokesčių tikslais valstybėje narėje, įskaitant šių patronuojamųjų įmonių nuolatinės buveinės, jeigu tokios nuolatinės buveinės taip pat yra įsikūrusios vienoje ar daugiau valstybių narių.
3. Nemoki arba likviduojama įmonė negali tapti grupės nare. Mokesčio mokėtojas, kuris paskelbiamas nemokiu arba kuris yra likviduojamas, iš karto palieka grupę.

7 straipsnis

Konsolidavimo poveikis

1. Visų grupės narių mokesčio bazės sudedamos ir gaunama konsoliduotoji mokesčio bazė.
2. Jeigu konsoliduotoji mokesčio bazė yra neigiama, nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir įskaitomi į kito laikotarpio teigiamą konsoliduotąją mokesčio bazę. Jeigu konsoliduotoji mokesčio bazė teigiama, ji proporcingai paskirstoma pagal VIII skyrių.

8 straipsnis

Laikas

1. Grupei priklausantis mokesčio mokėtojas turi atitikti viršutinės ribas, nurodytas 5 straipsnyje, visus mokestinius metus be pertraukimo.
2. Mokesčio mokėtojas tampa grupės nariu tą dieną, kurią pasiekiamos 5 straipsnyje nustatytos viršutinės ribos. Viršutinės ribos turi būti atitinkamos mažiausiai devynis mėnesius iš eilės, priešingu atveju laikoma, kad mokesčio mokėtojas niekada nebuvo grupės narys.
3. Mokesčio mokėtojas nustoja būti grupės narys kitą dieną po to, kai jis nebeatitinka 5 straipsnyje nurodytų viršutinių ribų.

9 straipsnis

Grupės vidaus sandorių neįtraukimas

1. Apskaičiuojant konsoliduotąją mokesčio bazę, neatsižvelgiama į pelną ir nuostolius, susijusius su grupės vidaus sandoriais, išskyrus 42 straipsnio 2 pastraipoje ir 43 straipsnyje nurodytus atvejus.
2. Grupė taiko nuoseklų ir tinkamą dokumentavimo metodą grupės vidaus sandoriams registruoti. Grupė gali pakeisti metodą tik dėl pagrįstų komercinių priežasčių ir tik mokestinių metų pradžioje.
3. Grupės vidaus sandorių registravimo metodas leidžia identifikuoti visus grupės vidaus perdavimo ir pardavimo sandorius mažiausia verte, kai turtas nenuvertėja, ir verte mokesčio tikslais, kai turtas nuvertėja.
4. Grupės vidaus perdavimai nekeičia nuosavo nematerialiojo turto statuso.

10 straipsnis

Išskaičiuojamieji mokesčiai ir kiti mokesčiai prie pajamų šaltinio

Grupės vidaus sandoriai išskaičiuojamuoju mokesčiu arba kitais mokesčiais prie pajamų šaltinio neapmokestinami.

IV SKYRIUS

TAPIMAS GRUPĖS NARIU IR NARYSTĖS GRUPĖJE NUTRAUKIMAS

11 straipsnis

Ilgalaikis turtas tampant grupės nariu

1. Jeigu mokesčio mokėtojas yra nenuvertėjančio arba atskirai nuvertėjančio ilgalaikio turto ekonominis savininkas tą dieną, kai tampa grupės nariu, ir jeigu nuo tos dienos bet kokią tokį turtą grupės narys perleidžia per penkerius metus, perleidimo metais daromas šio turto ekonominę nuosavybę turėjusio grupės nario proporcingai paskirstytos dalies patikslinimas pridėdant tokio perleidimo pajamas prie tos dalies ir atskaitant išlaidas, susijusias su nenuvertėjančiu turtu ir nuvertėjančio turto verte

mokesčio tikslais. Patikslinimas atliekamas mokestiniais metais, kuriais įvyko turto perleidimas.

2. Be to, atliekamas finansinio turto, išskyrus nuosavas akcijas ir dalyvavimą, kurie laikomi neapmokestinamosiomis pajamomis, patikslinimas, nurodytas 1 dalyje.
3. 1 dalyje nurodytas patikslinimas neatliekamas, jeigu grupės nariu tampantis mokesčio mokėtojas pereina iš kitos grupės, kuriai buvo taikomos šios direktyvos taisyklės.
4. Mokesčio mokėtojas, kuris dėl veiklos reorganizavimo nebevykdo veiklos arba nebetenka nuolatinės buveinės valstybėje narėje, kurioje jis buvo rezidentas mokesčio tikslais tą dieną, kai tapo grupės nariu, šio straipsnio taikymo tikslais laikoma, kad jis turi nuolatinę buveinę toje valstybėje narėje.

12 straipsnis

Ilgalaikės sutartys tampant grupės nariu

1. Pajamos ir išlaidos, kurios pagal Direktyvos 2016/xx/ES 22 straipsnio 2 ir 3 dalis laikomos sukauptomis arba atsiradusiomis prieš pradedant taikyti mokesčio mokėtojai šios direktyvos taisyklės, bet kurios dar nebuvo įtrauktos į mokesčio bazę pagal anksčiau mokesčio mokėtojai taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, pridedamos prie proporcingai paskirstytos dalies arba iš jos atskaitomos pagal anksčiau mokesčio mokėtojai taikytą nacionalinį teisės aktą.
2. Pajamos, kurios buvo apmokestinamos pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą prieš taikant šios direktyvos taisyklės sumą, didesnę už tą sumą, kuri būtų buvusi įtraukta į mokesčio bazę pagal Direktyvos 2016/xx/ES 22 straipsnio 2 dalį, atskaitomos iš atitinkamo grupės nario proporcingai paskirstytos dalies pirmaisiais šios direktyvos taisyklių taikymo mokestiniais metais.
3. Jeigu mokestiniais metais grupės nariui proporcingai paskirstytos dalies nepakanka, kad būtų įskaitytos visos 1 ir 2 dalyje nurodytos atskaitomos sumos, neišskaitytos sumos perkeliama į būsimus metus, kol jos įskaitytos į to grupės nario proporcingai paskirstytą dalį.

13 straipsnis

Atidėjiniai, pajamos ir atskaitymai tampant grupės nariu

1. Direktyvos 2016/xx/ES 23 ir 25 straipsniuose nurodyti atidėjiniai ir blogos skolos atskaitymai atskaitomi, tik jeigu jie susidaro dėl veiklos arba sandorių, kurie vykdomi po to, kai mokesčio mokėtojai pradedamos taikyti šios direktyvos taisyklės.
2. Pajamos, kurios pagal Direktyvos 2016/xx/ES 16 straipsnį laikomos sukauptomis prieš pradedant taikyti mokesčio mokėtojai šios direktyvos taisyklės, bet kurios dar nebuvo įtrauktos į mokesčio bazę pagal anksčiau mokesčio mokėtojai taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, pridedamos prie atitinkamo grupės nario proporcingai paskirstytos dalies pagal nacionalinio teisės akto laiką reglamentuojančias taisyklės.
3. Išlaidos, patirtos po to, kai buvo pradėtos taikyti šios direktyvos taisyklės, tačiau kurios susijusios su ankstesne veikla arba sandoriais ir dėl kurių pagal taikytiną nacionalinį pelno mokesčio įstatymą nebuvo atskaitymų, atskaitomos tik pagal atitinkamam grupės nariui proporcingai paskirstytą dalį, nebent jos patirtos daugiau negu po penkerių metų, kai mokesčio mokėtojas tapo grupės nariu.

Išlaidos, patirtos pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kurios dar nebuvo atskaitytos, kai mokesčio mokėtojai buvo pradėtos taikyti šios direktyvos taisyklės, atskaitomos tik iš atitinkamo grupės nario proporcingai paskirstytos dalies, kaip apskaičiuota pagal šią direktyvą, lygiomis dalimis per penkerius metus. Išlaidos, į kurias įtraukiamos skolinimosi išlaidos, atskaitomos pagal Direktyvos 2016/xx/ES 13 straipsnį.

Jeigu mokestiniais metais grupės nariui proporcingai paskirstytos dalies nepakanka, kad būtų įskaitytos visos pirmoje ir antroje pastraipose nurodytos atskaitomos sumos, neįskaitytos sumos perkeliamos į būsimus metus, kol jos įskaitomos į to grupės nario proporcingai paskirstytą dalį.

4. Sumos, kurias mokesčio mokėtojas atskaitė prieš tai, kai jam buvo pradėtos taikyti šios direktyvos taisyklės, daugiau negali būti atskaitomos.

14 straipsnis

Nuvertėjimo laikas tarpant grupės nariu arba paliekant grupę

Mokesčio mokėtojo, kuris per mokestinius metus tampa grupės nariu arba ją palieka, turto nuvertėjimas apskaičiuojamas pagal kalendorinių mėnesių, per kuriuos tais mokestiniais metais mokesčio mokėtojas priklausė grupei, skaičių.

15 straipsnis

Nuostoliai prieš tarpant grupės nariu

Neįskaityti nuostoliai, kuriuos grupės narys patyrė pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą arba Direktyvą 2016/xx/ES prieš tai, kai tam grupės nariui buvo pradėtos taikyti šios direktyvos taisyklės, gali būti įskaityti į to grupės nario proporcingai paskirstytą dalį, jeigu (ir kaip) tai numatyta nacionaliniame pelno mokesčio įstatyme arba Direktyvoje 2016/xx/ES.

16 straipsnis

Grupės veiklos nutraukimas

Grupės mokestiniai metai baigiasi, kai grupė nutraukia veiklą. Konsoliduotoji mokesčio bazė ir neįskaityti grupės nuostoliai paskirstomi kiekvienam grupės nariui pagal VIII skyrių, remiantis veiklos nutraukimo mokestiniams metams taikytiniais proporcingo paskirstymo veiksniais.

17 straipsnis

Nuvertėjimas grupei nutraukiant veiklą

Jeigu grupės veikla nutraukiama, veiklos nutraukimo mokestiniais metais turto nuvertėjimas skaičiuojamas pagal kalendorinių mėnesių, per kuriuos tais mokestiniais metais grupė vykdė veiklą, skaičių.

18 straipsnis

Nuostoliai grupei nutraukus veiklą

Grupei nutraukus veiklą, grupės nuostoliai tvarkomi taip:

- (a) mokesčio mokėtojo, kuris pasirenka taikyti Direktyvos 2016/xx/ES taisykles, nuostoliai perkeliama į kitą laikotarpį ir įskaitomi pagal tos direktyvos 41 straipsnį;

- (b) mokesčio mokėtojo, tampančio kitos grupės nariu, nuostoliai perkeliami į kitą laikotarpį ir įskaitomi į atitinkamam grupės nariui proporcingai paskirstytą dalį taikant Direktyvos 2016/xx/EC 41 straipsnio 3 dalyje nurodytus apribojimus;
- (c) mokesčio mokėtojo, kuris pradeda vėl taikyti nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, nuostoliai perkeliami į būsimą laikotarpį ir įskaitomi pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kuris pradedamas vėl taikyti, tarsi tuos nuostolius mokesčio mokėtojas būtų patyręs taikydamas tą įstatymą.

19 straipsnis

Ilgalaikis turtas paliekant grupę

Pajamos, gautos iš nenuvertėjančio arba atskirai nuvertėjančio ilgalaikio turto, išskyrus tas, kurių neapmokestinimas ribojamas pagal 24 straipsnį, kurios perleidžiamos per trejus metus nuo to laiko, kai to turto ekonominę nuosavybę turintis mokesčio mokėtojas palieka grupę, pridedamos prie grupės konsoliduotosios mokesčio bazės perleidimo metais. Išlaidos, susijusios su nenuvertėjančiu turtu ir atskirai nuvertėjančio turto verte mokesčio tikslais, iš tos mokesčio bazės atskaitomos.

Ta pati taisyklė taikoma finansiniam turtui, išskyrus nuosavas akcijas ir dalyvavimą, kurie laikomi neapmokestinamosiomis pajamomis.

Priešingu atveju, iš tokio perleidimo gautos pajamos, kurios yra pridedamos prie grupės konsoliduotosios mokesčio bazės, neapmokestinamos.

20 straipsnis

Nuosavas nematerialusis turtas

Jeigu mokesčio mokėtojas, kuris yra vieno arba daugiau nuosavo nematerialiojo turto ekonominis savininkas, palieka grupę, suma, kuri lygi dėl to turto atsiradusioms mokslinių tyrimų, plėtros, rinkodaros ir reklamos išlaidoms per ankstesnius penkerius metus, pridedama prie tokios konsoliduotosios mokesčio bazės, kokia yra mokestinių metų pabaigoje. Tačiau pridedama suma neviršija mokesčio mokėtojui paliekant grupę esamos turto vertės. Šios išlaidos priskiriamos grupę paliekančiam mokesčio mokėtojui ir tvarkomos pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kuris vėliau pradedamas taikyti mokesčio mokėtojui arba, jeigu tas mokesčio mokėtojas tampa kitos grupės nariu, šios išlaidos priskiriamos tais mokestiniais metais, kuriais mokesčio mokėtojas tapo tos grupės nariu.

21 straipsnis

Nuostoliai paliekant grupę

Grupę paliekančiam grupės nariui jokie nuostoliai nepriskiriami.

V SKYRIUS

VEIKLOS REORGANIZAVIMAS

22 straipsnis

Grupės vidaus veiklos reorganizavimas

1. Dėl grupės vidaus veiklos reorganizavimo arba mokesčio mokėtojo juridinės buveinės perkėlimo konsoliduotosios mokesčio bazės nustatymo tikslais pelno negaunama ir nuostoliai nepatiriami.
2. Jeigu dėl grupės veiklos reorganizavimo arba grupės narių tarpusavio sandorių per dvejų metų laikotarpį iš esmės visas mokesčio mokėtojo turtas perkeliamas į kitą valstybę narę ir turto veiksnys iš esmės pasikeičia, perkeltas turtas priskiriamas turtą perkeliančio mokesčio mokėtojo turto veiksmui mažiausiai penkeriems metams po perkėlimo, kol grupės narys išlieka to turto ekonominis savininkas.
3. Jeigu 2 dalyje nurodytas mokesčio mokėtojas nebevykdo veiklos arba nebeturi nuolatinės buveinės valstybėje narėje, iš kurios turtas buvo perkeltas, laikoma, kad šio straipsnio nuostatų taikymo tikslais jis toje valstybėje narėje turi nuolatinę buveinę.

23 straipsnis

Nuostolių tvarkymas, kai vykdoma dviejų ar daugiau grupių veiklos reorganizacija

1. Jeigu dėl veiklos reorganizacijos viena ar daugiau grupių arba du ar daugiau grupės narių tampa kitos grupės nariais, bet kokie neįskaityti anksčiau veikusios grupės arba grupių nuostoliai paskirstomi kiekvienam pastarosios grupės nariui pagal VIII skyrių, remiantis tų mokesčių metų, kuriais įvyksta veiklos reorganizacija, pabaigoje taikytiniais veiksniais. Neįskaityti anksčiau veikusios grupės arba grupių nuostoliai perkeliama į būsimų metų laikotarpius.

Jeigu du ar daugiau grupės narių tampa kitos grupės dalimi, pirmosios grupės neįskaityti nuostoliai nepaskirstomi, kaip nurodyta 1 dalyje, su sąlyga, kad grupę paliekančių narių bendra turto vertė ir darbo veiksniai yra mažesni negu 20 % visos pirmosios grupės šių dviejų veiksmų vertės.
2. Jeigu du ar daugiau pagrindiniai mokesčių mokėtojai jungiasi, kaip nurodyta Tarybos direktyvos 2009/133/EB¹⁵ 2 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiuose, bet kokie grupės neįskaityti nuostoliai priskiriami jos nariams pagal VIII skyrių, remiantis tų mokesčių metų, kuriais įvyksta jungimasis, pabaigoje taikytiniais veiksniais. Neįskaityti nuostoliai perkeliama į būsimų metų laikotarpius.

¹⁵ 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 2009/133/EB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, daliniam skaidymui, turto perleidimui bei keitimuisi akcijomis, ir SE arba SCE registruotos buveinės perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą (OL L 310, 2009 11 25, p. 34).

VI SKYRIUS

GRUPĖS IR KITŲ SUBJEKTŲ TARPUSAVIO SANDORIAI

24 straipsnis

Neapmokestinamo akcijų perleidimo atsisakymas

1. Jeigu perleidęs akcijas mokesčio mokėtojas palieka grupę ir per einamuosius arba ankstesnius mokestinius metus tas mokesčio mokėtojas sudarydamas grupės vidaus sandorį įgyja vienos ar daugiau rūšių ilgalaikio turto, kuris nenuvertėja kaip bendras grupės turtas, tą ilgalaikį turtą atitinkančiai sumai netaikomas Direktyvos 2016/xx/ES 8 straipsnio c punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio, nebent įrodoma, kad grupės vidaus sandoris atliktas dėl svarių komercinių priežasčių.
2. 1 dalyje nurodytą sumą, kuriai netaikomas atleidimas nuo mokesčio, sudaro ilgalaikio turto rinkos vertė tada, kai mokesčio mokėtojas palieka grupę, iš jos atėmus ilgalaikio turto vertę mokesčio tikslais arba Direktyvos 2016/xx/ES 19 straipsnyje nurodytas išlaidas.
3. Jeigu naudą gaunantis perleistų akcijų savininkas yra mokesčio nemokantis subjektas arba mokesčio mokėtojas nerezidentas, kurio šios akcijos priskiriamos jo pagrindinei buveinei arba nuolatinei buveinei trečiojoje šalyje, laikoma, kad mokesčio mokėtojas, kuris turėjo turtą prieš pirmoje dalyje nurodytą grupės vidaus sandorį, akcijų perleidimo metu gavo turto rinkos vertę, atėmus turto vertę mokesčio tikslais.

25 straipsnis

Mokesčio kredito lengvata

1. Direktyvos 2016/xx/ES 55 straipsnio 1 dalyje nurodytą mokesčio kreditą grupės nariai pasidalija pagal VIII skyriaus nuostatas.
2. 1 dalyje nurodytas mokesčio kreditas apskaičiuojamas kiekvienai valstybei narei ar trečiajai šaliai atskirai, taip pat atskirai apskaičiuojamas pagal pajamų rūšis. Jis neviršija sumos, susidariusios mokesčio mokėtojo arba nuolatinės buveinės pajamas priskyrus valstybės narės, kurioje mokesčio mokėtojas yra rezidentas mokesčio tikslais arba kurioje įsikūrusi nuolatinė buveinė, pelno mokesčio tarifui.

26 straipsnis

Išskaičiuojamasis mokestis

Grupės nario mokamos palūkanos ir autoriniai atlyginimai gavėjui už grupės ribų gali būti apmokestinami išskaičiuojamuoju mokesčiu pagal nacionaliniu įstatymu nustatytas taikytinas taisykles ir bet kokias taikytinas dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis valstybėje narėje, kurioje grupės narys yra rezidentas mokesčio tikslais arba kurioje jis yra įsikūręs. Išskaičiuojamasis mokestis padalijamas valstybėms narėms pagal formulę, taikytiną mokestiniais metais, kuriais mokesčiu apmokestinama, pagal VIII skyriaus nuostatas.

VII SKYRIUS

SKAIDRŪS SUBJEKTAI

27 straipsnis

Taisyklės, pagal kurias nustatomas skaidrumas trečiųjų šalių subjektų atveju

Subjektas, įsikūręs trečiojoje šalyje, kurioje bent du grupės nariai turi akcijų, vertinamas pagal atitinkamų valstybių narių susitarimą. Jeigu susitarimo nėra, sprendžia pagrindinis mokesčių administratorius.

VIII SKYRIUS

BENDROS KONSOLIDUOTOSIOS PELNO MOKESČIO BAZĖS PROPORCINGAS PASKIRSTYMAS

28 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma grupės nariams kiekvienais mokestiniais metais pagal proporcingo paskirstymo formulę. Nustatant grupės nariui A proporcingai paskirstytą dalį, naudojama ši formulė, atsižvelgiant į vienodą pardavimo, darbo ir turto veiksmų svarbą:

$$\text{Share A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Sales}^A}{\text{Sales}^{\text{Group}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Payroll}^A}{\text{Payroll}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{No of employees}^A}{\text{No of employees}^{\text{Group}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Assets}^A}{\text{Assets}^{\text{Group}}} \right) * \text{Con'd Tax Base}$$

2. Grupės konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma tik tuo atveju, jeigu ji teigiama.
3. Konsoliduotosios mokesčio bazės paskirstymo apskaičiavimai atliekami grupės mokestinių metų pabaigoje.
4. Visu mėnesiu laikoma 15 arba daugiau kalendorinio mėnesio dienų.
5. Nustatant grupės nariui proporcingai paskirstytą dalį, vienoda svarba suteikiama pardavimo, darbo ir turto veiksmams.

29 straipsnis

Apsaugos sąlyga

Nukrypstant nuo 28 straipsnyje nustatytos taisyklės, jeigu pagrindinis mokesčio mokėtojas arba kompetentinga institucija mano, kad konsoliduotosios mokesčio bazės proporcingo paskirstymo grupės nariui rezultatas netiksliai parodo to grupės nario veiklos mastą, pagrindinis mokesčio mokėtojas arba kompetentinga institucija gali prašyti naudoti alternatyvų kiekvieno grupės nario mokesčio dalies apskaičiavimo metodą. Alternatyvus metodas naudojamas tik jeigu, pasibaigus kompetentingų institucijų tarpusavio konsultacijoms ir, jeigu taikytina, diskusijoms, surengtoms pagal 77 ir 78 straipsnius, visos šios institucijos pritaria alternatyviam metodui. Apie naudojamą alternatyvų metodą pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybė narė praneša Komisijai.

30 straipsnis

Tapimas grupės nariu ir narystės grupėje nutraukimas

Mokesčio mokėtojo, kuris per mokestinius metus tampa grupės nariu arba ją palieka, proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama pagal kalendorinių mėnesių, per kuriuos tais mokestiniais metais mokesčio mokėtojas priklausė grupei, skaičių.

31 straipsnis

Skaidrūs subjektai

Grupės nario, turinčio skaidraus subjekto akcijų, proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama naudojant šiuos veiksnius: skaidraus subjekto pardavimą, darbą ir turtą pagal proporcingai mokesčio mokėtojui tenkančią subjekto pelno ir nuostolių dalį.

32 straipsnis

Darbo veiksnio sudėtis

1. Darbo veiksnį sudaro: vienos pusės skaitiklyje – bendra grupės nario darbo užmokesčio suma, vardiklyje – bendra grupės darbo užmokesčio suma, kitos pusės skaitiklyje – grupės nario darbuotojų skaičius, o vardiklyje – grupės darbuotojų skaičius. Jeigu atskiras darbuotojas įtraukiamas į grupės nario darbo veiksnį, to darbuotojo darbo užmokestis taip pat priskiriamas to paties grupės nario darbo veiksmui.
2. Darbuotojų skaičius nustatomas mokestinių metų pabaigoje.
3. Darbuotojo apibrėžtis nustatoma pagal valstybės narės, kurioje darbuotojai dirba, nacionalinę teisę.

33 straipsnis

Darbuotojų ir darbo užmokesčio paskirstymas

1. Darbuotojai įtraukiami į grupės nario, iš kurio jie gauna atlyginimą, darbo veiksnį.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jeigu darbuotojai fiziškai dirba kitam grupės nariui, nei tam, iš kurio gauna atlyginimą, ir šis grupės narys vykdo jų kontrolę ir yra už juos atsakingas, tokie darbuotojai ir su jais susijusi darbo užmokesčio suma įtraukiamos į pirmojo grupės nario darbo veiksnį.
Ši taisyklė taikoma tik tuomet, jeigu atitinkamos visos šios sąlygos:
 - (a) darbas trunka nepertraukiamą mažiausiai trijų mėnesių laikotarpį;
 - (b) šie darbuotojai sudaro mažiausiai 5 % bendro grupės nario, iš kurio jie gauna atlyginimą, darbuotojų skaičiaus.
3. Darbuotojai – asmenys, kurie nors ir nėra tiesiogiai grupės nario įdarbinti, atlieka panašias užduotis, kokias atlieka darbuotojai.
4. Darbo užmokestis apima atlyginimų, algų, priemonių ir kitų kompensacijų darbuotojams išlaidas, įskaitant susijusias darbdaviui tenkančias pensijų ir socialinio draudimo išlaidas, taip pat darbdavio išlaidas, susijusias su išlaidomis asmenims, nurodytiems 3 dalyje.
5. Darbo užmokesčio išlaidos vertinamos tokių išlaidų, kurios laikomos darbdavio atskaitomomis mokestiniais metais, suma.

34 straipsnis
Turto veiksnio sudėtis

1. Turto veiksnį sudaro grupės nario viso ilgalaikio materialiojo nuosavo, išnuomoto arba nuomojamo turto vidutinė vertė skaitiklyje ir grupės viso ilgalaikio materialiojo nuosavo, išnuomoto arba nuomojamo turto vidutinė vertė vardiklyje.
2. Po penkerių metų nuo mokesčio mokėtojo tapimo esamos arba naujos grupės nariu, į jo turto veiksnį taip pat įtraukiama bendra mokesčio mokėtojo per šešerius metus iki tapimo grupės nariu patirtų mokslinių tyrimų ir plėtros, rinkodaros ir reklamos išlaidų suma.

35 straipsnis
Turto paskirstymas

1. Nepažeidžiant 22 straipsnio 2 ir 3 dalių, turtas įtraukiamas į jo ekonominio savininko turto veiksnį. Jeigu ekonominio savininko negalima nustatyti, turtas įtraukiamas į teisinio savininko turto veiksnį.

Tačiau turtas, kurio ekonominis savininkas veiksmingai nenaudoja, įtraukiamas į grupės nario, kuris tą turtą veiksmingai naudoja, turto veiksnį su sąlyga, kad turtas sudaro daugiau negu 5 % viso grupės nario, kuris veiksmingai naudoja turtą, ilgalaikio materialiojo turto vertės mokesčio tikslais.
2. Išskyrus nuomos tarp grupės narių atvejį, nuomojamas turtas įtraukiamas į grupės nario, kuris yra jo nuomotojas arba nuomininkas, turto veiksnį. Ta pati nuostata taikoma išnuomotam turtui.

36 straipsnis
Vertinimas

1. Žemė ir kitas nenuvertėjantis ilgalaikis materialusis turtas vertinamas jo pradine kaina.
2. Atskirai nuvertėjantis ilgalaikis materialusis turtas vertinamas jo vidutine verte mokesčio tikslais mokestinių metų pradžioje ir pabaigoje.

Jeigu dėl vieno ar daugiau grupės vidaus sandorių atskirai nuvertėjantis ilgalaikis materialusis turtas įtraukiamas į grupės nario turto veiksnį trumpesniai už mokestinius metus laikotarpiui, vertė, į kurią turi būti atsižvelgiama, apskaičiuojama atsižvelgiant į visą mėnesių, per kuriuos turtas buvo įtrauktas į to grupės nario turto veiksnį, skaičių.
3. Direktyvos 2016/xx/ES 37 straipsnyje nurodytas bendras grupės ilgalaikis turtas vertinamas jo vidutine verte mokesčio tikslais mokestinių metų pradžioje ir pabaigoje.
4. Turto nuomotojo arba nuomininko, kuris nėra jo ekonominis savininkas, išnuomotas arba nuomojamas turtas vertinamas gryną metinę išnuomoto turto nuomos arba nuomojamo turto nuomos įmokos sumą dauginant iš aštuonių, atėmus bet kokias gautinas sumas iš pernuomojimo.

Grupės nario, kuris išnuomoja arba nuomojasi turtą, bet nėra jo ekonominis savininkas, išnuomotas arba nuomojamas turtas vertinamas gryną metinę išnuomoto turto nuomos arba nuomojamo turto nuomos įmokos sumą dauginant iš aštuonių.

5. Po grupės vidaus perdavimo tais pačiais arba ankstesniais mokestiniais metais grupės nario ne grupės nariui perduotas turtas įtraukiamas į perduodančiojo grupės nario turto veiksnį laikotarpiui nuo grupės vidaus perdavimo iki pardavimo ne grupės nariui, nebent atitinkami grupės nariai įrodo, kad grupės vidaus perdavimas atliktas dėl pagrįstų komercinių priežasčių.

37 straipsnis

Pardavimo veiksnio sudėtis

1. Pardavimo veiksnį sudaro visas grupės nariui priskirtas pardavimas (įskaitant nuolatinės buveinės, kuri, kaip laikoma pagal 22 straipsnio 3 dalį, palieka grupę), nurodytas vardiklyje ir visas grupės pardavimas, nurodytas skaitiklyje.
2. Pardavimas – pajamos iš viso prekių pardavimo ir paslaugų teikimo, atskaičius nuolaidas ir grąžą, išskyrus pridėtinės vertės mokestį, kitus mokesčius ir muitus. Neapmokestinamosios pajamos, palūkanos, dividendai ir autoriniai atlyginimai bei pajamos, gautos iš ilgalaikio turto, neįtraukiami į pardavimo veiksnį, nebent tai yra pajamos, uždirbtos įprastomis prekybos ar veiklos sąlygomis. Grupės prekių vidaus pardavimas ir paslaugų teikimas į pardavimo veiksnį neįtraukiami.
3. Pardavimas vertinamas pagal Direktyvos 2016/xx/ES 20 straipsnį.

38 straipsnis

Pardavimas pagal paskirties vietą

1. Prekių pardavimas įtraukiamas į grupės nario, įsikūrusio valstybėje narėje, kur baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas jas įsigyjančiam asmeniui, pardavimo veiksnį. Jeigu šios vietos negalima nustatyti, prekių pardavimas priskiriamas valstybėje narėje, kuri buvo paskutinė nustatyta prekių vieta, įsikūrusiam grupės nariui.
2. Paslaugų teikimas įtraukiamas į grupės nario, įsikūrusio valstybėje narėje, kurioje paslaugos teikiamos fiziškai arba faktiškai, pardavimo veiksnį.
3. Neapmokestinamosios pajamos, palūkanos, dividendai ir autoriniai atlyginimai bei pajamos, gautos iš perleidžiamo turto, kurie įtraukiami į pardavimo veiksnį, priskiriami šių pajamų, palūkanų, dividendų, autorinių atlyginimų ir pajamų, gautų iš perleidimo, gavėjui.
4. Jeigu valstybėje narėje, kurioje tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, nėra grupės nario arba jeigu prekės tiekiamos arba paslaugos teikiamos trečiojoje šalyje, prekių pardavimas ir paslaugų teikimas įtraukiami į visų grupės narių pardavimo veiksnį proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.
5. Jeigu valstybėje narėje, kurioje tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, yra daugiau negu vienas grupės narys, pardavimas įtraukiamas į visų toje valstybėje įsikūrusių grupės narių pardavimo veiksnį proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

39 straipsnis

Išsamios veiksnų apskaičiavimo taisyklės

Komisija gali priimti teisės aktus, kuriuose būtų nustatytos išsamios darbo, turto ir pardavimo veiksnų apskaičiavimo, darbuotojų ir darbo užmokesčio, turto ir pardavimo paskirstymo pagal atitinkamą veiksnį ir turto vertinimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

40 straipsnis

Finansų įstaigų apskaičiuojami turto ir pardavimo veiksniai

1. Į Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 29 punkto a, d, e, f, g, h ir i papunkčiuose nurodytų finansų įstaigų turto veiksnį įtraukiama 10 % finansinio turto vertės, išskyrus nuosavas akcijas ir dalyvavimą, iš kurių gaunamos neapmokestinamosios pajamos. Į finansinį turtą įtraukiamas prekybai laikomas turtas, nurodytas Direktyvos 2016/xx/ES 21 straipsnyje. Finansinis turtas įtraukiamas į grupės nario, į kurio apskaitą jis jau buvo įtrauktas tada, kai grupės narys tapo grupės nariu, turto veiksnį.
2. Į Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 29 punkto a, d, e, f, g, h ir i papunkčiuose nurodytų finansų įstaigos pardavimo veiksnį įtraukiama 10 % pajamų, gautų iš palūkanų, mokesčių, komisinių, ir pajamų, gautų iš vertybinių popierių, išskyrus pridėtinės vertės mokestį, kitus mokesčius ir muitus. Grupės vidaus pardavimas neįtraukiamas. Taikant 38 straipsnio 2 dalį laikoma, kad užtikrintos paskolos atveju finansų paslaugos suteiktos toje valstybėje narėje, kurioje yra įkeitimas, arba jeigu šios valstybės narės negalima nustatyti – valstybėje narėje, kurioje toks įkeitimas yra registruotas. Laikoma, kad kitos finansų paslaugos suteikiamos skolininko arba asmens, kuris moka mokesčius, komisinius ar teikia kitas pajamas, valstybėje narėje. Jeigu skolininko arba asmens, kuris moka mokesčius, komisinius, arba kitų pajamų negalima nustatyti arba negalima nustatyti valstybės narės, kurioje yra arba registruotas įkeitimas, pardavimas priskiriamas visiems grupės nariams proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

41 straipsnis

Draudimo įmonių apskaičiuojami turto ir pardavimo veiksniai

1. Į Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 29 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų draudimo įstaigų turto veiksnį įtraukiama 10 % finansinio turto, nurodyto 40 straipsnio 1 dalyje, vertės.
2. Į Direktyvos 2016/xx/ES 4 straipsnio 29 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų draudimo įmonių pardavimo veiksnį įtraukiama 10 % visų uždirbtų įmokų, atskaičius perdraudimą, paskirstytas pelnas iš investicijų, perkeltas iš netechninės dalies, kitos techninių dalių pajamos, atskaičius perdraudimą, ir pajamos, mokesčiai ir komisiniai, gauti iš investicijų, išskyrus pridėtinės vertės mokestį, kitus mokesčius ir muitus. Taikant 38 straipsnio 2 dalį laikoma, kad draudimo paslaugos suteiktos draudėjo valstybėje narėje. Kitas pardavimas paskirstomas visiems grupės nariams proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

42 straipsnis

Nafta ir dujos

Nukrypstant nuo 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, grupės nario, savo pagrindinę veiklą vykdančio naftos arba dujų žvalgyimo arba gamybos srityse, pardavimas priskiriamas grupės nariui valstybėje narėje, kur nafta arba dujos išgaunamos arba gaminamos.

Nukrypstant nuo 38 straipsnio 4 ir 5 dalių, jeigu naftos arba dujų žvalgyimo arba gamybos valstybėje narėje nėra grupės nario arba naftos arba dujų žvalgyimas arba gamyba vyksta trečiojoje šalyje, kurioje naftos arba dujų žvalgyimą arba gamybą vykstantis grupės narys neturi nuolatinės buveinės, pardavimas priskiriamas tam grupės nariui.

43 straipsnis

Laivyba, vežimas vidaus vandens keliais ir oro transportu

Grupės nario, kurio pagrindinė veikla yra tarptautinis laivų ir oro transportas arba vežimas vidaus vandens keliais, pajamos, išlaidos ir kiti atskaitomi straipsniai į konsoliduotąją mokesčio bazę neįtraukiami ir nėra proporcingai paskirstomi pagal 28 straipsnyje nurodytas taisykles. Šios pajamos, išlaidos ir kiti atskaitomi straipsniai priskiriami tam grupės nariui atsižvelgiant į kiekvieną sandorį atskirai ir pagal Direktyvos 2016/xx/ES 56 straipsnį taikant kainodaros patikslinimus.

Į grupės vidaus ir grupės narių dalyvavimą atsižvelgiama tam, kad būtų galima nustatyti, ar sudaroma grupė, nurodyta 5 ir 6 straipsniuose.

44 straipsnis

Iš proporcingai paskirstytos dalies atskaitomi straipsniai

Iš proporcingai paskirstytos dalies atskaitomi šie straipsniai:

- (a) mokesčio mokėtojo patirti neįskaityti nuostoliai prieš pradedant taikyti šios direktyvos taisykles, nurodytas 15 straipsnyje;
- (b) grupės lygmeniu patirti neįskaityti nuostoliai, nustatyti 15 straipsnyje kartu su 18 straipsnio b punktu ir 23 straipsniu;
- (c) sumos, susijusios su ilgalaikio turto perleidimu, kaip nustatyta 11 straipsnyje, su ilgalaikėmis sutartimis susijusiomis pajamomis ir išlaidomis, kaip nustatyta 12 straipsnyje, ir būsimomis išlaidomis, kaip nustatyta 13 straipsnio 3 dalyje;
- (d) draudimo įmonių pasirenkamieji techniniai atidėjiniai, nurodyti 2016/xx/ES 28 straipsnio d punkte;
- (e) pagal nacionalinę teisę atskaitomos labdaros įstaigoms teikiamos dovanos ir aukos, kaip nurodyta Direktyvos 2016/xx/ES 9 straipsnio 4 dalyje;
- (f) pagal nacionalinę teisę atskaitomi pensijų atidėjiniai, kaip nurodyta Direktyvos 2016/xx/ES 24 straipsnyje.

45 straipsnis

Mokestinis įsipareigojimas

Kiekvieno grupės nario mokestinis įsipareigojimas – suma, gauta proporcingai paskirstytai daliai pritaikius nacionalinį mokesčio tarifą, patikslintą pagal 44 straipsnį, ir dar sumažinta atlikus 25 straipsnyje numatytus atskaitymus.

IX SKYRIUS

ADMINISTRAVIMAS IR PROCEDŪROS

46 straipsnis

Pranešimas apie grupės sudarymą

1. Pagrindinis mokesčio mokėtojas apie grupės sudarymą praneša pagrindiniam mokesčių administratoriui visų grupės narių vardu likus ne mažiau kaip trims

mėnesiams iki mokestinių metų, kuriais grupė pradės taikyti šios direktyvos taisykles, pradžios.

2. Į 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiami visi grupės nariai, išskyrus 2 straipsnio 4 dalyje nurodytas laivybos įmones.
3. Pagrindinis mokesčių administratorius nedelsdamas perduoda pranešimą visų valstybių narių, kuriose grupės nariai yra rezidentai mokesčio tikslais arba yra įsteigę nuolatinę buveinę, kompetentingoms institucijoms. Šios institucijos pagrindiniam mokesčių administratoriui per vieną mėnesį nuo perdavimo gali pateikti savo nuomonę ir visą svarbią informaciją dėl pranešimo galiojimo ir taikymo apimties.
4. Jeigu pranešimo nėra, po šešių mėnesių nuo pranešimo nebuvimo nustatymo pagrindinis mokesčių administratorius atlieka tų mokestinių metų, kuriais laikoma, kad grupė buvo sudaryta, vertinimus. Jokiomis aplinkybėmis šie vertinimai negali apimti ilgesnio nei penkerių ankstesnių metų laikotarpio.

47 straipsnis

Grupės sudarymo trukmė

1. Ši direktyva pradedama taikyti grupei praėjus vienam mėnesiui po to, kai valstybių narių, kuriose grupės nariai yra rezidentai mokesčio tikslais arba įsteigę nuolatinę buveinę, kompetentingos institucijos gavo pranešimą apie grupės sudarymą, kaip nurodyta 46 straipsnio 3 dalyje. Apie direktyvos taikymą pagrindiniam mokesčio mokėtojui praneša pagrindinis mokesčių administratorius.
2. Grupė taiko šios direktyvos taisykles tiek, kiek šią direktyvą privalo taikyti pagal 2 straipsnio 1 ir 2 dalis. Pagrindinis mokesčio mokėtojas pagrindiniam mokesčių administratoriui praneša apie grupės veiklos nutraukimą, jeigu grupė, kuriai jis priklauso, nebeatitinka 2 straipsnio 1 ir 2 dalyje nustatytų sąlygų, kad būtų taikomos šios direktyvos taisyklės.
3. Mokesčio mokėtojas, kuriam šios direktyvos taisyklės nebetaikomos, gali pasirinkti toliau taikyti šias taisykles su sąlyga, kad mokesčio mokėtojas atitinka 2 straipsnio 3 dalies sąlygas. Jeigu mokesčio mokėtojas 2 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos sąlygos neatitinka, jis vis dėlto gali pasirinkti taikyti Direktyvos 2016/xx/ES taisykles.
4. Mokesčio mokėtojas, kuris pasirinko taikyti šios direktyvos taisykles remdamasis 2 straipsnio 3 dalimi, ir tas, kuris nusprendžia jos nebetaikyti, penktųjų mokestinių metų pabaigoje apie savo sprendimą praneša pagrindiniam mokesčių administratoriui.
5. Pagrindinis grupės mokesčio mokėtojas, kuris pasirinko taikyti šios direktyvos taisykles remdamasis 2 straipsnio 3 dalimi, ir tas, kuris nusprendžia pratęsti jų taikymą, penktųjų mokestinių metų pabaigoje pagrindiniam mokesčių administratoriui pateikia įrodymą, kad jis atitinka 2 straipsnio 1 dalies a, b ir d punktuose nurodytas sąlygas.

48 straipsnis

Pranešime apie grupės sudarymą pateikiama informacija

Pranešime apie grupės sudarymą pateikiama ši informacija:

- (a) grupės narių tapatybė;

- (b) įrodymas, kad atitinkami 5 ir 6 straipsniuose nustatyti kriterijai;
- (c) informacija apie asocijuotąsias įmones, nurodytas Direktyvos 2016/xx/ES 56 straipsnyje;
- (d) mokesčio mokėtojų teisinė forma, oficiali buveinės vieta ir pagrindinio administracijos centro vieta;
- (e) mokestiniai metai, kuriais sudaryta grupė.

Komisija gali priimti teisės aktą, kuriuo nustatomas standartinės formos pranešimas apie grupės sudarymą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas pagal 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

49 straipsnis

Pranešimo apie grupės sudarymą nagrinėjimas

1. Pagrindinis mokesčių administratorius, kuriam pagrįstai pateikiamas pranešimas apie grupės sudarymą, nagrinėja, ar, remiantis pranešime pateikta informacija, grupė laikosi šios direktyvos reikalavimų. Jeigu pagrindinis mokesčių administratorius per tris mėnesius nuo pranešimo gavimo jo neatmetė, laikoma, kad pranešimas priimtas.
2. Jeigu mokesčio mokėtojas visiškai atskleidė visą informaciją pagal 48 straipsnį, vėliau nustatius, kad atskleistas grupės narių sąrašas nėra teisingas, pranešimas apie grupės sudarymą nelaikomas negaliojančiu. Neteisingas pranešimas ištaisomas ir imamasi visų reikiamų priemonių nuo mokestinių metų, kada buvo pastebėta klaida, pradžios.
3. Jeigu atskleista ne visa informacija, pagrindinis mokesčių administratorius, kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pritarus, gali pripažinti pirminį pranešimą negaliojančiu; tokiu atveju parengiami pakeisti grupės ir (arba) grupės narių mokestinio įsipareigojimo vertinimai laikantis 56 straipsnyje numatytų terminų.

50 straipsnis

Mokestiniai metai

1. Visų grupės narių mokestiniai metai yra tie patys.
2. Tais metais, kurias mokesčio mokėtojas tampa grupės nariu, jis suderina savo mokestinius metus su tos grupės, kurios nariu tampa, mokestiniais metais. Tų mokestinių metų mokesčio mokėtojui proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama pagal kalendorinių mėnesių, kuriais įmonė priklausė grupei, skaičių.
3. Tų metų, kuriais mokesčio mokėtojas palieka grupę, jam proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama pagal kalendorinių mėnesių, kuriais įmonė priklausė grupei, skaičių.

51 straipsnis

Mokesčio deklaracijos ir mokesčio vertinimai

1. Pagrindinis mokesčio mokėtojas teikia grupės konsoliduotąją mokesčio deklaraciją pagrindiniam mokesčių administratoriui.
2. Konsoliduotoji mokesčio deklaracija laikoma kiekvieno grupės nario mokestinio įsipareigojimo vertinimu (mokesčio vertinimu). Jeigu valstybės narės teisėje numatyta, kad mokesčio deklaracija turi mokesčio vertinimo teisinį statusą ir bus

vertinama kaip priemonė, leidžianti išieškoti mokestinius įsiskolinimus, konsoliduotoji mokesčio deklaracija turi tokį patį poveikį grupės nariui, kuris apmokestinamas toje valstybėje narėje.

3. Jeigu konsoliduotoji mokesčio deklaracija neturi mokesčio vertinimo teisinio statuso, kuris leistų išieškoti mokestinį įsiskolinimą, valstybės narės kompetentinga institucija gali grupės nariui, kuris joje yra rezidentas mokesčio tikslais arba yra įsteigęs nuolatinę buveinę, taikyti nacionalinėje teisėje toje valstybėje narėje numatytą išieškojimo priemonę. Į priemonę įtraukiami su grupės nariu susiję konsoliduotosios mokesčio deklaracijos duomenys. Priemonę galima apskūsti tik dėl formos, o ne dėl esminio mokesčio vertinimo. Procedūra reglamentuojama pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.
4. Pagrindinis mokesčio mokėtojas yra atsakingas už visus procedūrinius įsipareigojimus, susijusius su nuolatinių buveinių apmokestinimu, kaip nurodyta 11 straipsnio 4 dalyje ir 22 straipsnio 3 dalyje.
5. Konsoliduotoji mokesčio deklaracija pagrindiniam mokesčių administratoriui pateikiama per devynis mėnesius nuo mokestinių metų pabaigos.

52 straipsnis

Konsoliduotosios mokesčio deklaracijos turinys

Konsoliduotojoje mokesčio deklaracijoje pateikiama ši informacija:

- (a) pagrindinio mokesčio mokėtojo tapatybė;
- (b) visų grupės narių tapatybės;
- (c) visų asocijuotųjų įmonių, nurodytų Direktyvos 2016/xx/ES 56 straipsnyje, tapatybė;
- (d) mokestiniai metai, kurių mokesčio deklaracija teikiama;
- (e) kiekvieno grupės nario mokesčio bazės apskaičiavimas;
- (f) konsoliduotosios mokesčio bazės apskaičiavimas;
- (g) kiekvieno grupės nario proporcingai paskirstytos dalies apskaičiavimas.
- (h) kiekvieno grupės nario mokestinio įsipareigojimo apskaičiavimas.

53 straipsnis

Pranešimas apie klaidas konsoliduotoje mokesčio deklaracijoje

Pagrindinis mokesčio mokėtojas pagrindiniam mokesčių administratoriui praneša apie klaidas konsoliduotojoje mokesčio deklaracijoje. Prireikus pagrindinis mokesčių administratorius parengia pakeistą vertinimą pagal 56 straipsnio 3 dalį.

54 straipsnis

Mokesčio deklaracijos nepateikimas

Jeigu pagrindinis mokesčio mokėtojas nepateikia konsoliduotosios mokesčio deklaracijos, pagrindinis mokesčių administratorius per tris mėnesius, remdamasis sąmata ir atsižvelgdamas į turimą informaciją, parengia vertinimą. Pagrindinis mokesčio mokėtojas tą vertinimą gali apskūsti.

55 straipsnis

Elektroninis pateikimas, mokesčio deklaracijos ir patvirtinamieji dokumentai

Komisija gali priimti teisės aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl konsoliduotosios mokesčio deklaracijos elektroninio pateikimo, konsoliduotosios mokesčio deklaracijos formos, atskiros mokesčio mokėtojo mokesčio deklaracijos formos ir būtinų patvirtinamųjų dokumentų. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

56 straipsnis

Pakeistas mokesčio vertinimas

1. Pagrindinis mokesčių administratorius patikrina, ar konsoliduotoji mokesčio deklaracija atitinka 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
2. Prireikus pagrindinis mokesčių administratorius gali priimti pakeistą mokesčio vertinimą ne vėliau kaip per trejus metus nuo galutinės konsoliduotosios mokesčio deklaracijos pateikimo dienos arba, jeigu iki tol nepateikta jokia deklaracija, ne vėliau kaip per trejus metus nuo mokesčio vertinimo pagal 54 straipsnį parengimo dienos.

Tos pačios grupės pakeisto mokesčio vertinimo negalima rengti daugiau nei kartą per bet kurį 12 mėnesių laikotarpį.

3. 2 dalis netaikoma, kai pakeistas mokesčio vertinimas parengiamas laikantis pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismų sprendimo, kaip nurodyta 65 straipsnyje, arba abipusio susitarimo ar arbitražo procedūros su trečiąja šalimi rezultatų. Tie pakeisti mokesčio vertinimai priimami per 12 mėnesių nuo pagrindinio mokesčių administratoriaus teismų sprendimo arba abipusio susitarimo arba arbitražo procedūros pabaigos.
4. Nukrypstant nuo 2 dalies, pakeistas mokesčio vertinimas gali būti parengtas per šešerius metus nuo galutinės konsoliduotosios mokesčio deklaracijos pateikimo dienos, jeigu tai pagrindžiama mokesčio mokėtojo sąmoningai arba dėl didelio neatsargumo pateikta neteisinga informacija, arba per 12 metų nuo tos dienos, kai dėl neteisingos informacijos pradėta baudžiamoji byla. Toks pakeistas mokesčio vertinimas priimamas per 12 mėnesių nuo neteisingos informacijos nustatymo dienos, nebent objektyviai pagrindžiama, kad reikia ilgesnio laikotarpio tolesniam įrodymų rinkimui arba tyrimams. Bet koks toks pakeistas mokesčio vertinimas susijęs tik su neteisingos informacijos dalyku.
5. Prieš parengdamas pakeistą mokesčio vertinimą, pagrindinis mokesčių administratorius konsultuojasi su valstybių narių, kuriose grupės narys yra rezidentas mokesčio tikslais arba yra įsteigęs nuolatinę buveinę, kompetentingomis institucijomis. Šios institucijos gali pateikti savo nuomones per mėnesį trunkančias konsultacijas.

Valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas mokesčio tikslais arba yra įsteigęs nuolatinę buveinę, kompetentinga institucija gali prašyti pagrindinio mokesčių administratoriaus priimti pakeistą vertinimą. Jeigu pagrindinis mokesčių administratorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikimo nepraneša kompetentingai institucijai, kad jis įsipareigoja parengti pakeistą mokesčio vertinimą, laikoma, kad prašymas atmestas.
6. Pakeistas mokesčio vertinimas nerengiamas tam, kad būtų patikslinta konsoliduotoji mokesčio bazė, jeigu deklaruotos konsoliduotosios mokesčio bazės ir ištaisytos

konsoliduotosios mokesčio bazės skirtumas neviršija mažesnės iš šių dviejų verčių – 5 000 EUR arba 1 % konsoliduotosios mokesčio bazės.

Pakeistas mokesčio vertinimas nerengiamas tam, kad būtų patikslintas proporcingai paskirstytų dalių apskaičiavimas, kai bendra grupės nariams, kurie yra rezidentai arba turi buveinę valstybėje narėje, proporcingai paskirstytų dalių suma būtų patikslinama mažiau negu 0,5 %.

57 straipsnis

Centrinė duomenų bazė

Pagrindinio mokesčio mokėtojo pateikta konsoliduotoji mokesčio deklaracija ir patvirtinamieji dokumentai saugomi centrinėje duomenų bazėje, prie kurios prieigą turi visos kompetentingos institucijos. Centrinė duomenų bazė reguliariai atnaujinama visa papildoma informacija ir dokumentais bei visais sprendimais ir pranešimais, kuriuos parengia pagrindinis mokesčių administratorius.

58 straipsnis

Pagrindinio mokesčio mokėtojo keitimas

Pagrindinis mokesčio mokėtojas nekeičiamas, nebent pagrindinis mokesčio mokėtojas nebeatitinka 3 straipsnio 11 punkte nurodytų kriterijų. Tokiu atveju naują pagrindinį mokesčio mokėtoją skiria grupė.

Išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės, kurioje grupės nariai yra rezidentai arba kurioje turi nuolatinę buveinę, kompetentinga mokesčių institucija gali per šešis mėnesius nuo 46 straipsnyje nurodyto pranešimo arba per šešis mėnesius nuo reorganizavimo, kuriame dalyvauja pagrindinis mokesčio mokėtojas, priimti bendrą sprendimą, kad pagrindiniu mokesčio mokėtoju bus kitas mokesčio mokėtojas nei grupės paskirtas mokesčio mokėtojas.

59 straipsnis

Dokumentų tvarkymas

Kiekvienas grupės narys saugo pakankamai išsamius įrašus ir visus patvirtinamuosius dokumentus, kad užtikrintų tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą ir sudarytų sąlygas auditui, nurodytam 64 straipsnio 2 dalyje, atlikti.

60 straipsnis

Informacijos teikimas kompetentingoms institucijoms

Valstybės narės, kurioje mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba turi savo nuolatinę buveinę, kompetentingai institucijai paprašius, mokesčio mokėtojas pateikia visą informaciją, kuri, kaip numatoma, yra svarbi nustatant jo mokestinį įsipareigojimą. Pagrindiniam mokesčių administratoriui paprašius, pagrindinis mokesčio mokėtojas pateikia visą informaciją, kuri, kaip numatoma, yra svarbi nustatant konsoliduotąją mokesčio bazę arba bet kurio grupės nario mokestinį įsipareigojimą.

61 straipsnis

Kompetentingos institucijos nuomonės prašymas

1. Mokesčio mokėtojas gali prašyti valstybės narės, kurioje jis yra rezidentas arba kurioje turi nuolatinę buveinę, kompetentingos institucijos pateikti nuomonę dėl šios direktyvos taisyklių įgyvendinimo, kiek tai susiję su planuojamu vykdyti konkrečiu

sandoriu arba keliais sandoriais. Mokesčio mokėtojas taip pat gali prašyti nuomonės dėl siūlomos grupės sudėties. Kompetentinga institucija imasi visų galimų priemonių, kad per pagrįstą laiką pateiktų atsakymą.

Jeigu atskleidžiama visa svarbi informacija, susijusi su planuojamu sandoriu arba keliais sandoriais, kompetentingos institucijos priimta nuomonė tampa privaloma, nebent pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismai vėliau pagal 65 straipsnį nuspręstų priešingai. Jeigu mokesčio mokėtojas nesutinka su nuomone, jis gali veikti savo nuožiūra, bet į tą faktą privalo atkreipti dėmesį savo konsoliduotoje mokesčio deklaracijoje.

2. Jeigu sandoryje arba keliuose sandoriuose tiesiogiai dalyvauja skirtingų valstybių narių du ar daugiau grupės narių, arba jeigu prašymas susijęs su siūloma grupės sudėtimi, tų valstybių narių kompetentingos institucijos susitaria dėl bendros nuomonės.

62 straipsnis

Kompetentingų institucijų tarpusavio bendravimas

1. Vadovaujantis šios direktyvos taisyklėmis perduodama informacija kiek įmanoma teikiama elektroninėmis priemonėmis naudojant bendrąjį ryšio tinklą (CCN) ir bendrąją sistemos sąsają (CSI).
2. Kompetentingai institucijai gavus prašymą bendradarbiauti arba keisti informaciją dėl grupės nario pagal Direktyvą 2011/16/ES¹⁶, ji atsako atsižvelgdama į tos direktyvos 7 straipsnyje nustatytus terminus.

63 straipsnis

Slaptumo sąlyga

1. Visai informacijai, kuri pateikiama valstybei narei pagal šios direktyvos taisykles, taikomas toje valstybėje nustatytas oficialus slaptumo įpareigojimas ir tos valstybės narės teisės aktuose nustatyta panašios informacijos apsauga. Ši informacija:
 - (a) gali būti suteikta tik asmenims, tiesiogiai dalyvaujantiems vertinant mokesčių arba vykdančioms administracinę tokio mokesčio vertinimo kontrolę;
 - (b) gali būti papildomai pateikiama dėl teismo arba administracinių procesų, susijusių su nuobaudų taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčio vertinimą arba atliekant šiuos veiksmus, ir tik tiesiogiai šiuose procesuose dalyvaujantiems asmenims; tačiau ta informacija gali būti atskleista viešo bylų nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose, jeigu informaciją teikiančios valstybės narės kompetentinga institucija tam neprieštarauja;
 - (c) jokiais aplinkybėmis negali būti naudojama kitiems tikslams, išskyrus apmokestinimą arba teismo ar administracinius procesus, kurie gali būti susiję su nuobaudų taikymu, kai siekiama atlikti ar peržiūrėti mokesčio vertinimą.

Be to, valstybės narės gali nustatyti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją, naudotiną Direktyvos 2011/16/ES 2 straipsnyje nurodytoms kitoms rinkliavoms, muitams ir mokesčiams įvertinti.

¹⁶

2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

2. Gavus valstybės narės kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją pagal Direktyvą 2011/16/ES, leidimą ir tik tuo atveju, jeigu tai leidžiama pagal informaciją gaunančios kompetentingos institucijos valstybės narės teisės aktus, pagal Direktyvą 2011/16/ES gauta informacija ir dokumentai gali būti naudojami ir kitais tikslais, nei nurodyta 1 dalyje. Toks leidimas suteikiamas, jeigu informacija panašiais tikslais gali būti naudojama kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją, valstybėje narėje.

64 straipsnis

Auditas

1. Pagrindinis mokesčių administratorius gali inicijuoti ir koordinuoti grupės narių auditą. Auditas taip pat gali būti inicijuojamas kompetentingos institucijos prašymu.
Pagrindinis mokesčių administratorius ir kitos susijusios kompetentingos institucijos gali kartu nuspręsti dėl audito masto ir turinio bei audituotinių grupės narių.
2. Auditas atliekamas pagal valstybės narės, kurioje jis atliekamas, nacionalinės teisės aktus, atsižvelgiant į reikiamus patikslinimus, siekiant užtikrinti tinkamą šios direktyvos taisyklių įgyvendinimą. Toks auditas apima bet kokius tyrimus, patikrinimus arba nagrinėjimą siekiant patikrinti, kaip mokesčio mokėtojas laikosi šios direktyvos taisyklių.
3. Pagrindinis mokesčių administratorius kaupia visų auditų rezultatus.

65 straipsnis

Valstybių narių tarpusavio nesutarimai

1. Jeigu valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas mokesčio tikslais arba yra įsteigęs nuolatinę buveinę, kompetentinga institucija nesutinka su pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimu, priimtu pagal 49 straipsnį arba 56 straipsnio 2 arba 4 dalis ar 56 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, ji gali per trijų mėnesių laikotarpį sprendimą apskųsti pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose.
2. Kompetentinga institucija turi bent tokias pačias procedūrines teises, kokias turi mokesčio mokėtojas pagal valstybės narės, kurioje nagrinėjamas skundas dėl pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimo, teisę.

66 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Pagrindinis mokesčio mokėtojas gali pateikti apeliacinį skundą, be kita ko, dėl šių dokumentų:
 - (a) sprendimo, kuriuo atmetamas pranešimas apie grupės sudarymą;
 - (b) pranešimo, kuriame prašoma atskleisti dokumentus arba informaciją;
 - (c) pakeisto mokesčio vertinimo;
 - (d) konsoliduotosios mokesčio deklaracijos nepateikimo vertinimo;
 - (e) pirminio pranešimo apie grupės sudarymą pripažinimo negaliojančiu, nustatyto pagrindinio mokesčio administratoriaus, kaip nurodyta 49 straipsnio 2 dalyje.

Apeliacinis skundas pateikiamas per šešiasdešimt dienų nuo skundžiamo dokumento gavimo.

2. Dėl apeliacinio skundo mokesčio mokėtojo mokestinio įsipareigojimo vykdymas nestabdomas.
3. Nukrypstant nuo 56 straipsnio 2 dalies, pakeistas mokesčio vertinimas gali būti rengiamas, kad įsigaliotų sprendimas dėl išnagrinėto apeliacinio skundo.

67 straipsnis

Administraciniai apeliaciniai skundai

1. Apeliaciniai skundai dėl pakeistų mokesčio vertinimų arba mokesčio vertinimų pagal 54 straipsnį nagrinėjami administracinėje įstaigoje, kuri yra kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos apeliacinius skundus pagal pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teisę. Ta administracinė įstaiga yra nepriklausoma nuo pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybėje narėje esančių mokesčių administratorių. Jeigu toje valstybėje narėje tokios kompetentingos administracinės įstaigos nėra, pagrindinis mokesčio mokėtojas gali vertinimą tiesiogiai apskusti teisme.
2. Pateikdamas pareiškimus 1 dalyje nurodytai administracinei įstaigai, pagrindinis mokesčių administratorius išsamiai konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis.
3. 1 dalyje nurodyta administracinė įstaiga prireikus gali prašyti pagrindinio mokesčio mokėtojo ir pagrindinio mokesčių administratoriaus pateikti grupės narių ir kitų asocijuotųjų įmonių mokestinių reikalų įrodymų, taip pat kitų susijusių valstybių narių teisės ir praktikos pavyzdžių. Kitų susijusių valstybių narių kompetentingos institucijos pagrindiniam mokesčių administratoriui teikia visą reikiamą pagalbą.
4. Jeigu 1 dalyje nurodyta administracinė įstaiga pakeičia pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimą, pakeistu sprendimu pakeičiamas pagrindinio mokesčių administratoriaus pirminis sprendimas ir pakeistas sprendimas yra laikomas pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimu.
5. 1 dalyje nurodyta administracinė įstaiga apeliacinį skundą išsprendžia per šešis mėnesius. Jeigu per tą laikotarpį pagrindinis mokesčio mokėtojas negauna sprendimo, laikoma, kad patvirtinamas pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimas.
6. Jeigu sprendimas patvirtinamas arba pakeičiamas, pagrindinis mokesčio mokėtojas turi teisę jį tiesiogiai apskusti pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose per šešiasdešimt dienų nuo 1 dalyje nurodytos administracinės apeliacinės įstaigos sprendimo gavimo dienos.
7. Jeigu sprendimas panaikinamas, 1 dalyje nurodyta administracinė įstaiga grąžina klausimą pagrindiniam mokesčių administratoriui svarstyti. Pagrindinis mokesčių administratorius priima naują sprendimą per šešiasdešimt dienų nuo tos dienos, kai administracinės įstaigos sprendimas jam buvo perduotas. Pagrindinis mokesčio mokėtojas gali bet kokią tokį naują sprendimą apskusti arba pagal 1 dalį, arba tiesiogiai pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose per šešiasdešimt dienų nuo tokio sprendimo gavimo. Jeigu per šešiasdešimt dienų pagrindinis mokesčių administratorius nepriima naujo sprendimo, pagrindinis

mokesčio mokėtojas gali apskūsti pradinį pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimą pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teismuose.

68 straipsnis

Apeliaciniai skundai teismuose

1. Apelacinis skundas dėl pagrindinio mokesčių administratoriaus sprendimo teismuose reglamentuojamas to pagrindinio mokesčių administratoriaus valstybės narės teise, atsižvelgiant į 3 dalį.
2. Pateikdamas pareiškimus teismui, pagrindinis mokesčių administratorius išsamiai konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis.
3. Nacionalinis teismas gali prašyti pagrindinio mokesčio mokėtojo ir pagrindinio mokesčių administratoriaus pateikti grupės narių ir kitų asocijuotųjų įmonių mokestinių reikalų įrodymų, taip pat kitų susijusių valstybių narių teisės ir praktikos pavyzdžių. Kitų susijusių valstybių narių kompetentingos institucijos pagrindiniam mokesčių administratoriui teikia visą reikiamą pagalbą.

X SKYRIUS

SĄSAJA SU DIREKTYVA 2016/xx/ES

69 straipsnis

Palūkanų ribojimo taisyklė

1. Taikant šią direktyvą ir remiantis Direktyvos 2016/xx/ES 13 straipsniu, grupė laikoma vienu mokesčio mokėtoju. Grupei atstovauja pagrindinis mokesčio mokėtojas.
2. Jeigu taikoma 1 dalis, didesnės skolinimosi išlaidos ir EBITDA apskaičiuojami grupės lygmeniu ir apima visų grupės narių rezultatus. Direktyvos 2016/xx/ES 13 straipsnyje nurodyta 3 000 000 EUR suma padidinama iki 5 000 000 EUR.
3. Pagal 75 straipsnį Komisija gali priimti deleguotuosius aktus, kad nustatytų išsamesnes taisykles, kuriomis būtų užkertamas kelias susiskaidymui ir kurios būtų taikomos didesnių skolinimosi išlaidų atskaitymui.

70 straipsnis

Vertinimas
Taikant šią direktyvą, Direktyvos 2016/xx/ES 20 straipsnio 2 dalis grupei netaikoma, jeigu visi grupės nariai yra įsikūrę euro (EUR) neįsivedusiose valstybėse narėse; pastaruoju atveju, kuri valiuta taikoma, nustato pagrindinis mokesčio mokėtojas.

71 straipsnis

Nuostolių užskaita ir atskaitymo sugrąžinimas

1. Direktyvos 2016/xx/ES 41 straipsnis dėl nuostolių užskaitos ir atskaitymo sugrąžinimo automatiškai nustoja galioti, kai įsigalioja ši direktyva.
2. Perkelti nuostoliai, kurių atskaitymas nesugrąžintas, kai įsigalioja ši direktyva, lieka mokesčio mokėtojui, kuriam jie buvo perkelti.

*72 straipsnis
Pakeitimas*

Taikant šią direktyvą, nuoroda į įstatymu nustatytą pelno mokesčio tarifą, kuris mokesčio mokėtojui turėjo būti taikomas pagal Direktyvos 2016/xx/ES 53 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, netaikoma ir yra pakeičiama vidutiniu įstatymu nustatytu pelno mokesčio tarifu, kuris taikomas visoms valstybėms narėms.

*73 straipsnis
Kontroliuojamųjų užsienio įmonių teisės aktai*

Taikant šią direktyvą, kontroliuojamųjų užsienio įmonių teisės aktų taikymo sritis pagal Direktyvos 2016/xx/ES 59 straipsnį apribojama grupės narių ir subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais trečiojoje šalyje arba kurie yra joje įsisteigusios nuolatinės buveinės, tarpusavio santykiais.

*74 straipsnis
Šalių mokestinės tvarkos neatitikimai*

Taikant šią direktyvą, šalių mokestinės tvarkos neatitikimų taisyklių taikymo sritis pagal Direktyvos 2016/xx/ES 61 straipsnį apribojama grupės narių ir grupei nepriklausančių subjektų, kurie yra asocijuotosios įmonės, kaip nurodyta Direktyvos 2016/xx/ES 56 straipsnyje, tarpusavio santykiais.

XI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

*75 straipsnis
Delegavimas*

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 2 straipsnio 5 dalyje, 3 straipsnyje ir 69 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
3. Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 5 dalyje, 3 straipsnyje ir 69 straipsnio 3 dalyje nurodytą įgaliojimų delegavimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo panaikinami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama praneša Tarybai.
5. Deleguotasis teisės aktas, priimtas laikantis 2 straipsnio 5 dalies, 3 straipsnio ir 69 straipsnio 3 dalies, įsigalioja tik tuomet, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Tarybai apie tą teisės aktą Taryba nepareiškė prieštaravimo, arba jeigu nepasibaigus tam laikotarpiui Taryba pranešė Komisijai, kad ji neprieštaraus. Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

76 straipsnis
Europos Parlamento informavimas

Apie Komisijos deleguotųjų aktų priėmimą, apie bet koki prieštaravimą dėl jų arba apie Tarybos suteiktų įgaliojimų atšaukimą informuojamas Europos Parlamentas.

77 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

78 straipsnis
Konsultacijos dėl 29 straipsnio

77 straipsniu įsteigtas komitetas taip pat gali konkrečiu atveju aptarti 29 straipsnio taikymą.

79 straipsnis
Peržiūra

Praėjus penkeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija peržiūri jos taikymą ir pateikia Tarybai šios direktyvos veikimo ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma pateikiama šios direktyvos VIII skyriuje nustatyto mechanizmo poveikio analizė mokesčio bazių proporcingam paskirstymui tarp valstybių narių.

80 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2021 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

81 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

82 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skiriama valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

*Tarybos vardu
Pirmininkas*